



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Vrchní soud v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Kantorové a soudců JUDr. Miroslava Pavrovského a JUDr. Vladimíra Krále ve veřejném zasedání konaném dne 18. září 2019 projednal odvolání 1) **obžalovaných** [redacted] narozeného [redacted] a [redacted] narozené [redacted] 2) **státní zástupkyně** Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové a 3) **poškozené** [redacted] **s.r.o. v likvidaci**, obě podaná v neprospěch obžalovaných, proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. prosince 2018, č.j. 4 T 10/2017-3661, a rozhodl

**takto:**

Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř. v celém rozsahu **zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaní

1. [redacted] narozený dne [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted]  
[redacted] obchodní zástupce [redacted]
2. [redacted] narozená dne [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted]  
[redacted] ekonomický ředitel [redacted] výrobní  
družstvo, [redacted]

**jsou vinni, že**

v [redacted] v době od 22. 1. 2010 do 21. 6. 2011

obžalovaný [redacted]

v zastoupení společnosti [redacted] s.r.o., IČ [redacted] s obchodním jménem do 8. 6. 2010 [redacted] s.r.o., od 8. 6. 2010 do 7. 1. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., poté s obchodním jménem [redacted] s. r. o., v současné době od 2. 4. 2013 s obchodním jménem [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

██████████ s.r.o. v likvidaci, se sídlem od 2. 4. 2002 do 7. 1. 2011 ██████████  
od 7. 1. 2011 do 2. 4. 2013 se sídlem ██████████ v současné  
době se sídlem ██████████

v postavení odpovědné osoby, a to od 11. 5. 2009 generálního vedoucího odbytu pro východní Evropu, od 1. 7. 2009 ředitele společnosti, od 8. 6. 2010 prokuristy společnosti a od 10. 1. 2011 do 14. 12. 2012 jednatele společnosti, s odborným zaměřením na zajištění zákazníků na výstavbu fotovoltaických výroben elektřiny, stanovování smluvních podmínek a dohled nad realizací smluv s výstavbou,

v rozporu s ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle nichž byl povinen řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, dále s ustanoveními § 135 odst. 2 a § 194 odst. 5 tehdy platného obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb., podle něhož byl povinen vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře,

a obžalovaná ██████████

v postavení odpovědné osoby družstva ██████████ výrobní družstvo,  
IČ: ██████████ se sídlem do 22. 4. 2014 ██████████ jako předsedkyně družstva,

oba společně v úmyslu neoprávněně snížit příjem společnosti ██████████ s.r.o. z realizované výstavby fotovoltaické výroby elektřiny v ██████████ pro objednatele ██████████ s.r.o. a současně snížit daňovou povinnost společnosti u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, po vzájemné předchozí dohodě,

obžalovaná ██████████ vystavila níže uvedené faktury jménem výrobního družstva ██████████ jako dodavatele (zprostředkovatele) pro objednatele (zájemce) ██████████ s.r.o. s vědomím toho, že faktury ██████████ nechá proplatit a neoprávněně je zahrne do účetnictví společnosti ██████████ s.r.o. (později ██████████ s.r.o.), a to faktury

č. 110009 ze dne 22. 1. 2010 na částku 1 500 000 Kč + 300 000 Kč DPH,

č. 110028 ze dne 12. 3. 2010 na částku 674 463,33 Kč + 134 892,67 Kč DPH,

č. 110038 ze dne 02. 4. 2010 na částku 510 000 Kč + 102 000 Kč DPH,

č. 110039 ze dne 27. 4. 2010 na částku 3 217 896,67 Kč + 643 579,33 Kč DPH,

č. 110048 ze dne 24. 5. 2010 na částku 3 065 108,33 Kč + 613 021,67 Kč DPH,

č. 110058 ze dne 28. 6. 2010 na částku 1 075 808,33 Kč + 215 161,67 Kč DPH,

č. 110068 ze dne 25. 7. 2010 na částku 2 519 906,67 Kč + 503 981,33 Kč DPH,

č. 110069 ze dne 25. 7. 2010 na částku 1 499 366,67 Kč + 299 873,33 Kč DPH,

č. 110086 ze dne 30. 9. 2010 na částku 1 557 970 Kč + 311 594 Kč DPH,

č. 110114 ze dne 05. 12. 2010 na částku 2 500 000 Kč + 500 000 Kč DPH,

znějící celkem na částku 21 744 624 Kč, včetně DPH, účelově vyhotovené jako faktury znějící na smluvní provizi dle smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 ze dne 2. 12. 2009 a dodatku č. 1 ze dne 15. 1. 2010, dle které mělo družstvo ██████████ pro společnost ██████████ s.r.o. provádět zprostředkovatelskou činnost, a to přesto, že si byla vědoma toho, že družstvo ██████████ smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činnost, tj. zprostředkování příležitosti uzavřít se společností ██████████ s.r.o. smlouvu na dodávku fotovoltaické

elektrárny, nevyvinulo a k žádnému plnění nedošlo, přes tyto jí známé skutečnosti faktury zaslala či předala do společnosti [redacted] s.r.o.,

obžalovaný [redacted] v rámci vykonávané činnosti při obchodním vedení a hospodaření společnosti [redacted] s.r.o. faktury schválil jako oprávněné, skutečnosti odpovídající, na jejich základě nechal provést postupné úhrady ve prospěch bankovního účtu č. [redacted] družstva [redacted] na vrub bankovního účtu č. [redacted] společnosti [redacted] s.r.o. v souhrnné výši 21 744 624 Kč, konkrétně

dne 11. 2. 2010 ve výši 1 800 000 Kč,

dne 22. 3. 2010 ve výši 809 356 Kč,

dne 05. 5. 2010 ve výši 612 000 Kč,

dne 11. 5. 2010 ve výši 3 861 476 Kč,

dne 22. 6. 2010 ve výši 1 300 000 Kč,

dne 28. 6. 2010 ve výši 2 378 130 Kč,

dne 26. 7. 2010 ve výši 1 290 970 Kč,

dne 19. 8. 2010 ve výši 1 799 240 Kč,

dne 19. 8. 2010 ve výši 3 023 888 Kč,

dne 12. 10. 2010 ve výši 1 869 564 Kč,

dne 22. 12. 2010 ve výši 3 000 000 Kč,

přestože mu bylo známo, že k deklarované zprostředkovatelské činnosti nedošlo a jedná se o fiktivní plnění, neboť družstvo [redacted] sjednanou službu nevyvinulo, čímž bez jakéhokoli ekonomického opodstatnění uměle navýšil náklady a bezdůvodně snížil příjem společnosti [redacted] s.r.o. z realizované výstavby fotovoltaické výroby elektřiny v [redacted] ve prospěch družstva [redacted] a tímto jednáním v důsledku porušení zákonem uložených povinností řádně spravovat cizí majetek způsobil společnosti [redacted] s.r.o. škodu ve výši **21 744 624 Kč**,

současné účelově vystavené faktury na fiktivní plnění vložil do účetnictví společnosti na straně nákladů a za daňový subjekt [redacted] s.r.o. (dříve [redacted] s.r.o.) dne 21. 6. 2011 v prodloužené 6ti měsíční lhůtě k Finančnímu úřadu v [redacted] pod podacím číslem 138087/11 zajistil podání příznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, ve kterém uplatnil zkreslené údaje o dosažených hospodářských výsledcích a v rámci daňového řízení fiktivní plnění dokládal smyšlenými a dodatečně vyhotovenými písemnostmi, konkrétně v řádném příznání k dani z příjmů právnických osob ovlivnil ve prospěch daňového subjektu základ daně tak, že namísto základu daně ve výši 86 726 000 Kč vykázal základ daně pouze ve výši 68 605 000 Kč, když reálná daňová povinnost činila 16 444 820 Kč a obžalovaný ji záměrně snížil na částku 13 001 830 Kč, tj. nejméně o částku 3 442 990 Kč, kterou nepřiznal a neodvedl, tím ke škodě České republiky, zastoupené správcem daně Finančním úřadem v [redacted] zkrátil daň z příjmů právnických osob v rozsahu částky **3 442 990 Kč**,

takto oba obžalovaní konali ve shodě, přestože věděli, že k fakturami deklarovanému zdanitelnému plnění ze strany zprostředkovatele nedošlo, neboť družstvo [redacted] zprostředkovatelskou činnost nerealizovalo, a [redacted] svým jednáním spočívajícím ve vystavení faktur v celkovém objemu 21 744 624 Kč umožnila [redacted] aby neoprávněně navýšil výdaje a způsobil škodu společnosti [redacted] s.r.o. ve výši 21 744 624 Kč a současně aby v řádném příznání k dani z příjmů právnických osob snížil daňovou povinnost u tohoto daňového subjektu o částku 3 442 990 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

stejně tak mu umožnila, aby v rámci daňového řízení fiktivní plnění dokládal smyšlenými a dodatečně vyhotovenými písemnostmi,

**tedy**

obžalovaný [REDACTED]

jednak porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu

jednak ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal čin ve značném rozsahu

obžalovaná [REDACTED]

jednak umožnila a usnadnila jinému zejména opatřením prostředků, aby porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a tímto činem způsobil škodu velkého rozsahu

jednak umožnila a usnadnila jinému zejména opatřením prostředků, aby ve větším rozsahu zkrátil daň a spáchal čin ve značném rozsahu

**tím spáchali**

**1. obžalovaný [REDACTED]**

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 06. 2016,

**2. obžalovaná [REDACTED]**

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, oba spáchanými účastenstvím ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

**a za to se odsuzují**

**1. obžalovaný [REDACTED]**

za shora uvedené trestné činy a dále za přečin maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku a za přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 6. března 2017, sp.zn. 3 T 29/2017, jež byl obžalovanému doručen dne 7. 3. 2017 a nabyl právní moci dne 16. 3. 2017, podle § 220 odst. 3 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roků**.

Podle § 84 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku, za splnění podmínek § 81 odst. 1 tr. zákoníku, se výkon trestu odnětí svobody [REDACTED] podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) roků**, po níž se nad ním vyslovuje dohled.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb, přičemž výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy v celkové výměře **500 000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **dvou (2) měsíců**.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev v trvání **šesti (6) roků**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Trutnově ze dne 6. března 2017, sp.zn. 3 T 29/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

## **2. obžalovaná**

podle § 220 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) roků**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) roků**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest ve výměře 730 denních sazeb, přičemž výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, tedy v celkové výměře **730 000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **dvou (2) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev v trvání **pěti (5) roků**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se společnost s.r.o., v likvidaci, IČ: se sídlem zastoupená likvidátorem se se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obou obžalovaných a poškozené **zamítají**.

### **Odůvodnění:**

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2018, sp.zn. 4 T 10/2017, byl obžalovaný uznán vinným pod bodem 1) zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, a pod bodem 2) zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a odsouzen podle § 220 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu čtyř roků, za současného vyslovení dohledu (§ 84 odst. 1, § 85 odst. 1 tr. zákoníku). Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Trutnově, sp.zn. 3 T 29/2017, ze dne 6. 3. 2017, jenž byl obžalovanému doručen dne 7. 3. 2017. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev v trvání šesti let.
2. Stejným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, spáchaným účastenstvím ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c)

Shodu s prvopisem potvrzuje

tr. zákoníku (ad 1) a zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchaným rovněž ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (ad 2). Za tuto trestnou činnost byla odsouzena k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jenž jí byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 tr. zákoníku podmínčně odložen na zkušební dobu čtyř roků. Rovněž obžalovaný byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev na dobu pěti let.

3. Ve výroku o náhradě škody bylo rozhodnuto tak, že poškozená společnost [redacted] s.r.o., v likvidaci, IČO [redacted] se sídlem [redacted] byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Podle výroků napadeného rozsudku se obžalovaní uvedené trestné činnosti dopustili tím, že obžalovaný [redacted]

1)

v [redacted] v době od 22. 01. 2010 do 21. 06. 2011, v postavení odpovědné osoby společnosti [redacted] s.r.o., IČO [redacted] od 01. 07. 2009 ředitele společnosti, od 08. 06. 2010 prokuristy společnosti a od 10. 01. 2011 do 14. 12. 2012 jednatele společnosti, s obchodním jménem do 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., od 08. 06. 2010 do 07. 01. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., poté s obchodním jménem [redacted] s. r. o., v současné době od 02. 04. 2013 s obchodním jménem [redacted] s.r.o. v likvidaci, se sídlem od 2. 4. 2002 do 07. 01. 2011 [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] v současné době se sídlem [redacted] [redacted] daňového subjektu, registrovaného měsíčního plátce daně z přidané hodnoty,

podal, zajistil podání, za daňový subjekt [redacted] s.r.o. dne 21. 06. 2011 v prodloužené 6 měsíční lhůtě k Finančnímu úřadu v [redacted] pod podacím číslem 138087/11, v úmyslu odvézt minimální daň z příjmu právnických osob, přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, ve kterém uplatnil zkrácené údaje o dosažených hospodářských výsledcích, neboť v průběhu roku 2010 do účetnictví společnosti [redacted] s. r. o., od 08. 06. 2010 do 07. 01. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., poté s obchodním jménem [redacted] s. r. o., IČO [redacted] do nákladů neoprávněně vložil daňové doklady vystavené, po předchozí době účelové, [redacted] narozenou dne [redacted] bytem [redacted] 10 faktur vydaných jménem [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] se sídlem [redacted] znející celkem na částku 21 744 624 Kč, přestože k fakturami deklarovanému zdanitelnému plnění ze strany dodavatele, zprostředkovatele, zprostředkování příležitosti uzavřít s [redacted] smlouvou o dílo na dodávku FVE, nedošlo, kterážto skutečnost mu byla známa, neboť [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] se sídlem do 22. 04. 2014 [redacted] nevyváželo, nevyvinulo, pro společnost jím zastupovanou, fakturovanou smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činnost, čímž takto neoprávněně navýšenými výdaji, náklady, v řádném přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, v úmyslu odvézt minimální daň z příjmu právnických osob, ovlivnil ve prospěch daňového subjektu základ daně tak, že namísto základu daně ve výši 86 726 000 Kč, vykázal základ daně pouze ve výši 68 605 000 Kč, a tím záměrně snížil daňovou povinnost u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, v podaném daňovém přiznání uváděnou ve výši 13 001 830 Kč, nejméně o částku 3 442 990 Kč, kterou nepřiznal a neodvedl, ke škodě České republiky, zastoupené správcem daně, Finančním úřadem v [redacted] když reálná daňová povinnost činila 16 444 820 Kč,

přičemž takto neoprávněně navýšenými výdaji, neoprávněným zahrnutím jako nákladů výše uvedených faktur do účetnictví a daňového přiznání daně z příjmů právnických osob ( DPPO ) snížil daňovou povinnost u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období 01. 01. 2010 až 31. 12. 2010 o částku ve výši 3 442 990 Kč ke škodě České republiky, zastoupené správcem daně Finančním úřadem v [redacted]

2)

v době od 11. 2. 2010 do 22. 12. 2010 v [redacted] v postavení odpovědné osoby za obchodní činnost a hospodaření společnosti s obchodním jménem [redacted] s.r.o., IČ [redacted] od 11. 05. 2009 v postavení generálního vedoucího odbytu pro východní Evropu, od 01. 07. 2009 ředitele společnosti, od 08. 06. 2010 prokuristy společnosti a od 10. 01. 2011 do 14. 12. 2012 jednatele společnosti, s odborným zaměřením na zajištění zákazníků na výstavbu fotovoltaických výroben elektřiny, stanovování smluvních podmínek a dohled nad realizací smluv a výstavbou, za účelem vytváření zisku ve prospěch společnosti s obchodním názvem do 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., od 08. 06. 2010 do 07. 01. 2011 s obchodním názvem [redacted] s.r.o., v současné době od 02. 04. 2013 s obchodním názvem [redacted] s.r.o. v likvidaci, se sídlem od 02. 04. 2002 do 07. 01. 2011 [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] v současné době se sídlem [redacted] v rámci vykonávané činnosti a aktivit schválil a nechal zahrnout do účetnictví jím zastupované společnosti jako oprávněné, skutečnosti odpovídající, v období od 22. 01. 2010 do 05. 12. 2010 10 přijatých faktur, z nichž bez daně z přidané hodnoty (DPH) na částku ve výši celkem 18 120 518,27 Kč, vyhotovené účelově z jeho podnětu, po předchozí dohodě s [redacted] jménem dodavatele [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] jako faktury znející na fakturaci dle smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 smluvní provize, aby na jejich základě nechal provést úhrady ve prospěch bankovního účtu č. [redacted] družstva [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] zastoupeného [redacted] na vrub bankovního účtu č. [redacted] společnosti [redacted] s.r.o. poté od 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., IČ [redacted] a to shora uvedené finanční částky bez DPH celkem v souhrnné výši 18 120 518,27 Kč, přestože k fakturami deklarovanému zdanitelnému plnění, zprostředkování příležitosti uzavřít s [redacted] smlouvu o dílo na dodávku FVE, ze strany dodavatele, zprostředkovatele, nedošlo, neboť družstvo [redacted] výrobní družstvo, nevyvíjelo, nevyvinulo, fakturovanou smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činnost, fiktivní plnění následně v rámci daňového řízení dokládal smyšlenými a dodatečně vyhotovenými písemnostmi, v důsledku čehož neodůvodněně, bez jakéhokoliv ekonomického opodstatnění, navyšil umělé náklady, snížil příjem, zisk, společnosti [redacted] s.r.o., od 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., IČ [redacted] z realizované výstavby fotovoltaické výroby elektřiny v [redacted] pro objednatele společnost [redacted] s.r.o., IČ [redacted] se sídlem [redacted] od 28. 06. 2010 se sídlem [redacted] ve prospěch [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] a způsobil tak společnosti [redacted] s.r.o., od 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., do 07. 01. 2011 se sídlem [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] aktuálně [redacted] s.r.o. v likvidaci, IČ [redacted] se sídlem [redacted] škodu ve výši 18 120 518,27 Kč,

obžalovaná [redacted]

1)

v [redacted] v době od 22. 01. 2010 do 21. 06. 2011 v postavení odpovědné osoby družstva [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] předsedy družstva [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] se sídlem do 22. 04. 2014 [redacted] v úmyslu pomoci [redacted] narozenému dne [redacted] neoprávněně snížit daňovou povinnost u daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, po předchozí domluvě s [redacted] a z jeho podnětu, v období od 22. 01. 2010 do 05. 12. 2010 v [redacted] vystavila faktury jménem [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] s vědomím toho, že tyto níže uvedené faktury [redacted] neoprávněně zahrne do účetnictví v úmyslu v úmyslu odvést minimální daň z příjmu právnických osob jím zastupovaného subjektu s obchodním jménem do 30. 07. 2010 resp. do 08. 06. 2010, [redacted] s.r.o., do 7. 1. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., poté s obchodním jménem [redacted] s. r. o., v současné době od 02. 04. 2013 s obchodním jménem [redacted] s.r.o. v likvidaci, se sídlem od 02. 04. 2002 do 07. 01. 2011 na adrese [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem na adrese [redacted] v současné době se sídlem na adrese [redacted] IČ: [redacted] 10 faktur znejících na fakturaci dle smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 smluvní provize, kterými byla fakturována údajná zprostředkovatelská činnost, kterou mělo na základě smluvních ujednání deklarovaných obsahem smlouvy o zprostředkování č.

090709-01 ze dne 02. 12. 2009 provádět družstvo [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] pro společnost [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] se sídlem [redacted] od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010 do 07. 01. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., v současné době od 02. 04. 2013 s obchodním jménem [redacted] s.r.o. v likvidaci, a to přesto, že si byla vědoma toho, že družstvo [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] v němž vystupovala v předmětné době od 28. 01. 2008 do 01. 06. 2011 jako předseda družstva, pro danou společnost smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činnost, zprostředkování příležitosti uzavřít s [redacted] smlouvu na dodávku FVE, nevyvíjelo, nevyvinulo, a že ke fakturami deklarovanému zdanitelnému plnění nedošlo, a vystavené faktury, znějící na fakturaci dle smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 smluvní provize, přes tyto již známé skutečnosti, zaslala či jiným způsobem předala [redacted] narozenému dne [redacted] do společnosti s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 7. 2010, resp. od 08. 06. 2010 do 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., poté [redacted] s. r. o., IČ: [redacted] se sídlem od 02. 04. 2002 do 07. 01. 2011 [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] a tímto jednáním umožnila, aby [redacted] jako odpovědná osoba společnosti [redacted] s.r.o. IČ: [redacted] v postavení od 01. 07. 2009 ředitele společnosti, od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010 prokuristy společnosti a v době od 10. 01. 2011 do 14. 12. 2012 jednatele společnosti s obchodním jménem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010 do 07. 01. 2011 s obchodním jménem [redacted] s.r.o., poté [redacted] s. r. o., v současné době s obchodním jménem [redacted] s.r.o. v likvidaci, IČO: [redacted] se sídlem od 02. 04. 2002 do 07. 01. 2011 [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] v současné době se sídlem [redacted] [redacted] daňového subjektu - registrovaného měsíčního plátce daně z přidané hodnoty, mohl do účetnictví jím zastupovaného daňového subjektu, po schválení těchto neoprávněně vystavených faktur, jejich neoprávněném zahrnutí do účetnictví ji zastupovaného daňového subjektu podat, zajistit dne 21. 06. 2011 podání příznání k dani z příjmů právnických osob v prodoužené 6 měsíční lhůtě k Finančnímu úřadu v [redacted] pod podací čísel 138087/11, za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010, se zkrácenými údaji o dosažených hospodářských výsledcích, v průběhu roku 2010 do účetnictví společnosti do 30. 07. 2010, resp. 08. 06. 2010, s obchodním jménem [redacted] s.r.o., do 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., do 02. 04. 2013 [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] na stranu nákladů neoprávněně vložit 10 faktur, a bylo [redacted] umožněno [redacted] takto konat, přestože věděl, ve shodě s [redacted] že ke tomuto fakturami deklarovanému zdanitelnému plnění ze strany dodavatele, zprostředkovatele, nedošlo, neboť družstvo [redacted] výrobní družstvo, nevyvíjelo fakturovanou smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činnost, kterážto skutečnost byla jak [redacted] tak [redacted] známa, a kdy k vydání daných faktur došlo po předchozí dohodě mezi [redacted] a [redacted] se záměrem tyto neoprávněně vložit po jejich vystavení, ať ke deklarovanému zdanitelnému plnění nedošlo, do účetnictví společnosti a bylo tak jednáním [redacted] umožněno [redacted] aby takto neoprávněně navýšenými výdaji v řádném příznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010 záměrně ovlivnil ve prospěch daňového subjektu s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010, [redacted] s.r.o., od 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] jím zastupovaného, základ daně tak, že namísto základu daně ve výši 86 726 000 Kč vykázal základ daně pouze ve výši 68 605 000 Kč a tím snížil daňovou povinnost u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2010 do 31. 12. 2010 v podaném daňovém příznání uváděnou ve výši 13 001 830 Kč, nejméně o částku 3 442 990 Kč, kterou nepřiznal a neodvedl, ke škodě České republiky zastoupené správcem daně Finančním úřadem v [redacted] když reálná daňová povinnost činila 16 444 820 Kč, a bylo tak [redacted] umožněno, aby v rámci daňového řízení fiktivní plnění dokládal smyšlenými a dodatečně vyhotovenými písemnostmi snížit daňovou povinnost u daně z příjmu právnických osob za zdaňovací období 01. 01. 2010 až 31. 12. 2010 o částku ve výši 3 442 990 Kč ke škodě České republiky zastoupené správcem daně Finančním úřadem v [redacted]

2)

v [redacted] v době od 22. 01. 2010 do 05. 12. 2010 v postavení odpovědné osoby předsedy družstva [redacted] výrobní družstvo, IČ: [redacted] se sídlem do 22. 04. 2014 [redacted]



[redacted] v úmyslu pomoci [redacted] narozenému dne [redacted] neodůvodněně a neoprávněně na základě účelově vydaných faktur snížit příjem, zisk, jím zastupované společnosti s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010 [redacted] s.r.o., od 07. 01. 2011 s obchodním názvem [redacted] s.r.o., IČ: [redacted] z realizované výstavby fotovoltaické výroby elektřiny v [redacted] pro objednatele společnost [redacted] s. r. o., IČ [redacted] po předchozí dohodě s [redacted] vystavila, s vědomím toho, že [redacted] ji vyhotovené faktury neoprávněně zahrne do účetnictví jím zastupovaného subjektu [redacted] s.r.o., v úmyslu snížit příjem, zisk, jím zastupovaného subjektu, faktury vydané jménem ji zastupované společnosti družstva [redacted] výrobní družstvo, IČO: [redacted] kterými byla vědomě fakturována údajná zprostředkovatelská činnost, kterou mělo na základě smluvních ujednání prezentovaných obsahem smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 ze dne 02. 12. 2009 a dodatku č. 1 ze dne 15. 01. 2010 provádět družstvo [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] pro společnost s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010, [redacted] s.r.o., IČ [redacted] od 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., a to přesto, že si byla vědoma toho, že družstvo [redacted] výrobní družstvo, v němž vystupovala v předmětné době od 28. 01. 2008 do 01. 06. 2011 jako předseda družstva, pro společnost s obchodním názvem [redacted] s.r.o., smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činností, zprostředkování příležitosti uzavřít s [redacted] smlouvu na dodávku FVE, nevyvíjelo, nevyvinulo, k zdanitelnému plnění nedošlo, vystavené faktury přes tyto již známé skutečnosti zaslala či jiným způsobem předala [redacted] do společnosti s obchodním názvem [redacted] s.r.o., později [redacted] s. r. o., a umožnila tak [redacted] aby jako osoba odpovědná za obchodní činnost a hospodaření společnosti s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010, [redacted] s.r.o., od 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., v současné době s obchodním názvem [redacted] s.r.o. v likvidaci, IČ [redacted] se sídlem od 02. 04. 2002 do 07. 01. 2011 [redacted] od 07. 01. 2011 do 02. 04. 2013 se sídlem [redacted] v současné době se sídlem [redacted] v období od 11. 5. 2009 v postavení generálního vedoucího odbytu pro východní Evropu, od 01. 07. 2009 ředitele společnosti, od 30. 7. 2010, resp. od 8. 6. 2010 do 10. 1. 2011 v postavení prokuristy společnosti a v době od 10. 01. 2011 do 14. 12. 2012 jednatele společnosti, s odborným zaměřením na zajištění zákazníků na výstavbu fotovoltaických výroben elektřiny, stanovování smluvních podmínek a dohled nad realizací smluv a výstavbou, společnosti s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 07. 2010, resp. od 08. 06. 2010, [redacted] s.r.o., od 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., IČ [redacted] záměrně zahrnul do účetnictví jím zastupované společnosti, v rámci své činnosti schválil po jejich přijetí, těchto 10 faktur, které účelově vystavila po předchozí dohodě s [redacted] a z jeho podnětu, jménem [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] aby na jejich základě, po jejich schválení, provedl, nechal provést 11 úhrad ve prospěch bankovního účtu č. [redacted] družstva [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] na vrub bankovního účtu č. [redacted] společnosti [redacted] s.r.o., od 30. 7. 2010, resp. 8. 6. 2010, s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 07. 01. 2011 [redacted] s.r.o., IČ [redacted] v celkové výši 18 720 736 Kč, přestože k jejich vystavení jménem [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] a doručení společnosti zastupované [redacted] s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 30. 7. 2010, resp. od 8. 6. 2010, s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 7. 1. 2011 s obchodním názvem [redacted] s.r.o., došlo po předchozí dohodě [redacted] a [redacted] z podnětu [redacted] s vědomím toho, že tyto faktury [redacted] neoprávněně zahrne do účetnictví jím zastupovaného subjektu, s úmyslem snížit příjem, zisk, společnosti [redacted] s.r.o., po 30. 7. 2010, resp. od 8. 6. 2010, [redacted] s.r.o., IČ [redacted] ačkoliv bylo [redacted] a [redacted] známo, že k fakturami deklarovanému plnění ze strany dodavatele, zprostředkovatele, nedošlo, že družstvo [redacted] výrobní družstvo, nevyvíjelo, nevyvinulo, fakturovanou smluvně ujednanou zprostředkovatelskou činností, a že fiktivní plnění, prezentované danými fakturami, znějícími jako provize podle smlouvy o zprostředkování č. 090709-01 ze dne 2. 12. 2009, následně [redacted] po zahrnutí těchto faktur do účetnictví jím zastupovaného subjektu, použije nejen v rámci daňového řízení s úmyslem zkerátit daňovou povinnost k dani z příjmu právnických osob, a bylo tak umožněno, aby v rámci daňového řízení toto fiktivní plnění dokládal smyšlenými, dodatečně vyhotovenými písemnostmi, a bylo tak [redacted] umožněno, bez jakéhokoliv ekonomického opodstatnění, snížit příjem, zisk, navýšit umělé náklady,

jím zastupované společnosti [redacted] s.r.o., od 30. 7. 2010, resp. od 8. 6. 2010 do 7. 1. 2011 [redacted] s.r.o., IČ [redacted] z realizované výstavby fotovoltaické výroby elektřiny v [redacted] brn objednatel společnosti [redacted] s.r.o., IČ [redacted] se sídlem [redacted] od 28. 6. 2010 [redacted] ve prospěch [redacted] výrobní družstvo, IČ [redacted] a způsobil tak společnosti [redacted] s.r.o., od 30. 7. 2010, resp. od 8. 6. 2010, s obchodním názvem [redacted] s.r.o., od 7. 1. 2011 s obchodním názvem [redacted] s.r.o., nyní [redacted] s.r.o., v likvidaci, IČ [redacted] se sídlem do 07. 01. 2011 [redacted] od 7. 1. 2011 do 2. 4. 2013 se sídlem [redacted] aktuálně [redacted] s.r.o. v likvidaci, se sídlem [redacted] škodu bez DPH ve výši 18 120 518,27 Kč (kráceno).

Proti tomuto rozsudku podali odvolání jednak oba obžalovaní, jednak státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové v jejich neprospěch, všichni do výroků o vině, tím i o trestu a náhradě škody. Do výroku o náhradě škody podala odvolání rovněž poškozená společnost [redacted] s.r.o. v likvidaci.

5. **Obžalovaná** [redacted] ve svém odvolání (ze dne 28. 2. 2019) rozporuje zejména hodnocení důkazů nalézacím soudem a nesprávně zjištěný skutkový stav věci. Současně je přesvědčena, že i krajským soudem zjištěný skutkový stav věci nenaplnuje skutkovou podstatu trestných činů, které jsou jí kladeny za vinu. V dalších částech odvolání obžalovaná užila níže uvedenou konkrétní argumentaci.
6. Podle krajského soudu do společnosti [redacted] společnost [redacted] přivedl [redacted] manžel obžalované, neboť ostatní osoby, které přicházely do úvahy, tuto okolnost popřely. Dále soud dovodil, že obžalovaná a její manžel se o podstatných věcech spolu doma bavili, proto nebylo žádného zprostředkování třeba a [redacted] jako správný hospodář měl identifikační údaje ve společnosti [redacted] předat sám. Jmenovaný byl vůdčí osobností projektu výstavby fotovoltaické elektrárny, celou akci koordinoval a měl a má nezanedbatelný vliv i na chod družstva [redacted]. Nacházel se ve dvojím postavení; byl jednatelem a společníkem [redacted], v níž měl 20,3% podíl, zároveň měl vliv na svou manželku a [redacted] vůči němuž měl neuhrazenou pohledávku z titulu výplaty vypořádacího podílu. [redacted] měl majetek, jehož zpeněžení by postačovalo na úhradu pohledávky [redacted] [redacted], avšak znamenalo by to zánik družstva, jakož i práce obžalované, která v družstvu působila. S ohledem na nastalou situaci měl příležitost využít toho, že [redacted] má eminentní zájem o účast na výstavbě solární elektrárny pro [redacted]. Svůj vliv mohl využít dvěma způsoby; buď pro získání provize, kterou by na základě své vlastní vůle plně přenechal [redacted] nebo pro získání levnější dodávky výstavby solární elektrárny pro [redacted]. Pokud by totiž [redacted] při přípravě ceny nekalkulovala s provizí, byla by její nabídková cena o tuto provizi nižší. S ohledem na výši svého podílu v [redacted] postupoval podle rčení „košile bližší než kabát“. Tuto pravděpodobnou skutkovou verzi soud nehodnotil, a to při zohlednění zásady in dubio pro reo. V souvislosti s tím bylo nutno posoudit, zda je jednotlivec oprávněn rozhodnout o tom, kdo ponese plody jeho práce, tzn., zda daňové zákony umožňovaly [redacted] [redacted] činit kroky, ze kterých užítky plynuly přímo družstvu [redacted]. V této souvislosti obžalovaná odkazuje na závěry správních soudů, konkrétně rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2007, sp.zn. 2Afs 147/2006, a rozhodnutí Městského soudu v Praze dne 18. 9. 2014, sp.zn. 10 Af 59/2011. Z rozhodnutí vyplývá, že manželé [redacted] mohli činit kroky tak, aby provizi získal přímo [redacted] a zdanitelný příjem byl přičitatelný výhradně [redacted]. I kdyby tomu však bylo opačně, je stěžejní, zda obžalovaný [redacted] si byl vědom toho, že jednání manželů [redacted] není [redacted] přičitatelné. Nebude-li prokázáno, že obžalovaný [redacted] věděl, že [redacted] nejednal a nemohl jednat ve prospěch [redacted] nelze na jeho straně hovořit o úmyslu. Není-li trestné jednání pachatele, je vyloučena trestnost akcesorického účastenství, které je kladeno za vinu obžalované. Dále je třeba řešit, zda činnost manželů [redacted] bylo možno považovat za zprostředkování, potažmo za jakoukoliv reálnou činnost takové hodnoty, když není rozhodné formální označení plnění, avšak jeho skutečný obsah (§ 2 odst. 7 zák. č. 337/1992 Sb. o správě

daní a poplatků). Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 15. 8. 2012, sp.zn. 1Afs 41/2012 dovodil legálnost postupu spočívajícího v poskytnutí informací o zakázce za provizi, když zdůraznil, že soud nehodnotí korektnost postupu jednotlivých aktérů. Rozhodnutím je vyvrácen názor krajského soudu, dle kterého zprostředkovatelská činnost, pokud má mít daňové dobrodiní, musí vykazovat určitou dlouhodobost, intenzitu a nést s sebou určitou formu zhodnocování zásadnějších informací. Informace nemohou být nejasné, neurčité, učiněné z doslechu či z obecné vývěsky. Je nutno konstatovat, že činnost manželů [REDAKCE] mohla naplňovat zdanitelné plnění zprostředkování takovéto hodnoty.

7. V další části odvolání obžalovaná hodnotí, zda sjednání provize za možnost účastnit se výběrového řízení na výstavbu solární elektrárny (zprostředkování) bylo či nebylo skutečností, která měla daňové důsledky a zda náklad ve formě vyplacené provize byl nákladem vynaloženým k dosažení zdanitelných příjmů dle § 24 zákona o daních z příjmu. Na příkladech dvou nejpravděpodobnějších variant obžalovaná dovozuje, že nemohlo dojít ke zkrácení daně. Provize [REDAKCE] buď byla regulérní nákladovou položkou [REDAKCE] která daňovou povinnost vykazala správně, anebo (při odmítnutí provize a nižší nabídkové ceně) by sice došlo k ponížení nákladů o provizi, ale zároveň i výnosů [REDAKCE] ve stejné výši, tzn., výsledná daňová povinnost by zůstala naprosto stejná. Zkrácení daně ve výši 3 442 990 Kč tvrzené krajským soudem je ryze umělý konstrukt.
8. Pokud jde o otázku DPH, má obžalovaná za to, že argumentace soudu je logická a vnitřně konzistentní. Správně krajský soud došel k závěru, že kroky obžalovaných nevedly ke ztrátě státního rozpočtu, neboť to co [REDAKCE] nárokovala na odpočtech, [REDAKCE] odvedl na povinnostech. Došlo k aplikaci zásady daňové neutrality a s ohledem na zásadu ultima ratio není důvodu k odsouzení. K uvedenému obžalovaná dodává, že nebyl prokázán úmysl obžalovaných DPH zkrátit, o čemž svědčí absence výnosu. Nadto i toto ukazuje, že zcela chybí společenská nebezpečnost. Absence výnosu, který by úmysl jednání mohl dokazovat, naopak ukazuje, že úmyslem obžalovaných bylo dosáhnout výsledku, který byl na DPH zcela nezávislý. Pokud by však i za těchto okolností považoval soud znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně za naplněné, dovolává se obžalovaná ustanovení § 19 trestního zákoníku. Právě pro absenci ztráty na státním rozpočtu nemohla obžalovaná být i jen tušit, že by se mohlo jednat o zkrácení daně z přidané hodnoty.
9. Obžalované je dále kladeno za vinu účastenství na trestném činu porušení povinnosti při správě cizího majetku. Pro naplnění této skutkové podstaty je třeba jednoznačně prokázat, že pachatele stíhala zákonná či smluvní povinnost spravovat cizí majetek. Toto se však krajskému soudu nepodařilo, zůstal pouze u nepřezkoumatelných úvah a tvrzení. V řízení nebyl doložen jediný závazný dokument či právní předpis, který by konstatoval existenci této povinnosti na straně obžalovaného [REDAKCE] a proto nelze hovořit ani o účastenství obžalované. I kdyby však povinnost spravovat majetek [REDAKCE] u obžalovaného [REDAKCE] prokázána byla, nebyl dokazováním prokázán vznik škody, kterou by představovala podstatně příznivější cena. Pokud by s provizí [REDAKCE] nekalkulovala, nabízená cena by byla o tuto provizi nižší. Poklesly by jak výnosy, tak i náklady. Výsledný čistý výnos ze zakázky by nebyl podstatně příznivější, ale stejný a tudíž nelze hovořit o způsobení škody. Nadto krajský soud nezohlednil ani dobropis [REDAKCE] z roku 2011, na jehož základě došlo k ponížení odměny vyplacené [REDAKCE]. Celá výše škody je něčím, co [REDAKCE] nikdy neušlo, proto o spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku nemůže být řeč.
10. **V doplnění odvolání** ze dne 21. 5. 2019 obžalovaná opětovně vytýká vadné hodnocení důkazů. K tomu uvádí, že odůvodnění rozsudku je matoucí, neboť převážně rekapituluje vyjádření správce daně a poté v hodnotící části z cca 45 odstavců je 33 zcela či z podstatné části opsáno ze závěrečné řeči státní zástupkyně, o čemž svědčí připojená analýza rozsudku. Soud tak nadbytečně opakuje (nebo nekriticky přijímá) argumenty obžaloby, ale vlastní hodnocení důkazů v zásadě chybí. Rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť vychází ze skutkových zjištění, která nemají oporu

v provedeném dokazování. Obžalovaná dále označuje opomenuté důkazy, konkrétně protokoly Finančního úřadu v [redacted] ze dne 24. 8. 2011, čj. 999/11/228602602724; ze dne 8. 9. 2011, čj. 378983/11/228602605653 a ze dne 21. 9. 2011 čj. 384124/11/228602605653. Tyto protokoly vznikly na základě dožádání Finančního úřadu v [redacted] který prováděl kontrolu společnosti [redacted] s.r.o., v likvidaci, a vyplývá z nich, že Finanční úřad v [redacted] prováděl u výrobního družstva [redacted] opakované šetření předmětného zprostředkování, o jehož existenci žádné pochybnosti neměl. Při šetření došlo k předání značného množství důkazních prostředků, které se nijak neprojevily v daňovém řízení [redacted]. Správce daně účelově tyto důkazní prostředky zatajil a krajský soud jeho tvrzení o jejich neexistenci do rozsudku nekriticky převzal. Za utajený důkaz obžalovaná považuje i plnou moc obžalovaného [redacted], která byla spolu se smlouvou o dílo mezi [redacted] a společností [redacted] předána Policii (viz č. l. 55 – 59), ale doposud nebyla zařazena do spisu. Plná moc potvrzuje, že obžalovaný [redacted] byl pouze zplnomocněn k podpisu smluv za jednatele [redacted]. Nijak z ní nevyplyvá, že by měl cokoli svěřeného ke správě. V další části odvolání obžalovaná poukazuje na zásadní chyby ve zjištěném skutkovém stavu. Předně rozsudek podprahově vytváří dojem, že celý podnikatelský záměr [redacted] ve formě vyhledávání investorů solárních elektráren byl pouhou fikcí. Proti tomu se obžalovaná ohrazuje tím, že [redacted] vynakládal nemalé finanční prostředky na tým lidí zabývajících se vyhledáváním investorů do solárních elektráren, což vyplývá z výpovědi svědků [redacted] a [redacted]. O záměru [redacted] svědčí též uzavření mnoha zprostředkovatelských smluv již v první polovině roku 2009 ([redacted] s.r.o., [redacted] a.s., [redacted] a.s., [redacted] s.r.o.). Důvodem, proč navzdory finančním investicím byl úspěšný jen jeden případ zprostředkování, je častá praxe, kdy podnikatelé po dosažení zakázky chtějí zprostředkovatele obejít a nic mu nevyplatit. [redacted] se stal obětí těchto snah na dvou místech ([redacted] a.s., [redacted]). Naproti tomu u zakázky pro [redacted] k obejití [redacted] nedošlo, neboť garantem byl manžel obžalované. Obžalovaná dále zdůraznila, že záměrem [redacted] nikdy nebyla výstavba solární elektrárny na pozemcích [redacted], jak uvádí krajský soud, nýbrž výstavba skladových prostor a překladiště v oblasti dřevozpracujícího průmyslu. Od tohoto projektu z důvodu neziskovosti posléze ustoupil. Pokud jde o seznámení obžalované s projektem výstavby FVE, lze z provedeného dokazování dovodit, že sdílení informací z pracovního prostředí nebylo mezi manželi [redacted] běžné, jak dovozuje krajský soud. [redacted] dne 24. 11. 2009 sdělil [redacted] emailem, že obžalovaná se *dozvěděla o jejich záměru s FVE a doporučila dalšího dodavatele fotovoltaických elektráren*. K seznámení obžalovaného [redacted] s [redacted] proběhlo až v listopadu 2009, což oba jmenovaní vypověděli. Nelze proto tvrdit, že se oba znali dříve a že zprostředkování je umělým konstruktem mezi již dříve seznámenými subjekty. To dokazuje emailová korespondence ze 17. 11. 2009, 24. 11. 2009 a z 1. 12. 2009, kterou vedl manžel obžalované s cílem zajistit přihlášku [redacted] do výběrového řízení, v posledním mailu požadoval kontakt na pověřenou osobu. Obžalovaná považuje za nezpochybnitelné, že obžalovaný [redacted] se o projektu jejího manžela dozvěděl díky jejímu přičinění a již tato informace je s to být cennou a naplnit definici zprostředkování. Svědek [redacted] zpochybňuje jen to, jak se obžalovaná o projektu svého manžela dozvěděla. Tato skutečnost však se zprostředkováním nijak přímo nespojuje. Svědek [redacted] uvedl, že si v přípravném řízení vymýšlel, přičemž jeho dřívější výpověď byla konkrétní a podrobná, což v takových případech není obvyklé. Tato okolnost ve spojení s celkovou zaujatostí vůči manželům [redacted] činí svědka nevěrohodným. Ten sám sebe označil za osobu lživou, v minulosti holdující alkoholu a patologickému hráčství, což jeho nevěrohodnost dále zvyšuje, stejně tak okolnost, že je ovlivněn vzájemnými vztahy s obžalovanou a jejím manželem, na kterého podával i trestní oznámení. Svědek má maximální zájem obžalované co nejvíce uškodit. V přiloženém rozboru nevěrohodnosti svědka [redacted] poukazuje na konkrétní rozpory jeho výpovědi s ostatními důkazy. Podle názoru obžalované soud podlehl předsudku, že nemůže být smluvená cena provize vůči obsahu zprostředkování reálná, neboť kdo by platil tak moc za jednu informaci. Tento

mylný předsudek vedl k tomu, že soud hodnotil důkazy jednostranně a že ke zprostředkování došlo, o čemž svědčí i stanovisko znalce Dr. Hála, které přikládá.

11. Dále obžalovaná rozvádí tvrzení, že společnosti [REDAKCE] nebyla způsobena škoda (nabídková cena zahrnovala provizi, bez níž by byla cena nižší o provizi a výnos ze zakázky by byl stejný), což rovněž vyplývá z přiloženého znaleckého posudku a do značné míry to připouští i krajský soud na str. 51 odst. 2. Teoreticky ztratný mohl být [REDAKCE] avšak z poškození této společnosti nebyl nikdo obviněn. Odůvodnění rozsudku je tak v zásadním vnitřním rozporu, což způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Obdobně platí, že pokud někde došlo ke zkrácení daně, nemohlo to být na straně [REDAKCE] ale jediné u [REDAKCE]. Závěrem obžalovaná podrobně rozvádí, že trestná činnost, jak ji dovodil krajský soud, by byla pro obžalované ve výsledku ztrátová, když na daních z příjmů [REDAKCE] zaplatili o 1 145 899 Kč víc, než o kolik se jim teoreticky podařilo daň z příjmu u [REDAKCE] zkrátit. Tím vzniká otázka pohnutky pro páčání trestné činnosti u obou obžalovaných, když navíc obžalovaný [REDAKCE] neměl mít žádný výnos. Pohnutkou nemohlo být ani získání finanční hotovosti pro výplatu vypořádacího podílu [REDAKCE] [REDAKCE] neboť [REDAKCE] by v případě zpeněžení majetku měl dostatek prostředků a nejednalo se o nedobytnou pohledávku [REDAKCE] [REDAKCE] vůči [REDAKCE]. V neposlední řadě obžalovaná zdůraznila, že její vina má spočívat v účastenství ve formě pomoci a pachatelem měl být obžalovaný [REDAKCE]. I kdyby obžalovaná s manželem vymysleli fiktivní zprostředkování, neexistuje jediný důkaz o tom, že obžalovaný [REDAKCE] věděl, že celé zprostředkování je jen fikce a nelze hovořit o jeho subjektivní stránce. Není-li obžalovaný [REDAKCE] pachatelem, pak ani obžalovaná nemůže být pomocníkem.
12. Přílohou k doplnku odvolání obžalovaná soudu doručila tři výše citované protokoly Finančního úřadu v [REDAKCE] analýzu rozsudku s vyznačeným převzatým textem, podrobný rozbor nazvaný „Nesprávná skutková tvrzení prvoinstančního soudu“, dokument s názvem „Rozbor nevěrohodnosti svědka [REDAKCE]“, znalecký posudek znaleckého ústavu Česká znalecká ze dne 15. 5. 2018 (správně 15. 5. 2019), č. 5 567-17-2019, jehož předmětem je stanovisko znalce k písemnému vyjádření Finančního úřadu v [REDAKCE] ze dne 13. 12. 2018.
13. V dalším **dodatku odvolání ze dne 6. 9. 2019** obžalovaná s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2010, sp.zn. 5 Tdo 1138/2010, ze dne 27. 2. 2018, sp.zn. 5 Tdo 809/2016, a ze dne 30. 11. 2016, sp.zn. 8 Tdo 1362/2016, upozornila na vybrané právní otázky. Zdůraznila, že u trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku je nutno nalézt úmysl a dále okolnost, kdy do majetku poškozeného se vinou pachatele nedostane odpovídající protihodnota, čemuž nalézací soud nedostál. V posuzovaném případě protihodnota byla adekvátní, nadto trestnímu soudu nepřislouší hledat nuance případné výhodnější transakce. Dále obžalovaná upozornila na subsidiaritu trestněprávní represe, která u majetkových deliktů může být aplikována i u kvalifikovaných skutkových podstat trestných činů. Také v popisu skutku je soud povinen citovat příslušné zákonné ustanovení ukládající pachateli povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek. V neposlední řadě nalézací soud se krkolomně snažil postavení obžalovaného [REDAKCE] ztotožnit s postavením statutárního orgánu, ačkoliv platí, že prokurista (nositel obchodní plné moci) nemá stejné postavení jako jednatel společnosti. Z těchto důvodů nemůže napadený rozsudek obstát.
14. **Obžalovaný [REDAKCE]** v odůvodnění odvolání uvedl, že provedenému dokazování nelze nic vytýknout, avšak důkazy soud prvního stupně nehodnotil ve všech souvislostech. Obžalovaný nemohl být jediný, kdo měl odpovědnost za vedení účetnictví a podání daňových přiznání, když sice ve společnosti [REDAKCE] odsouhlasoval faktury, ale daňové přiznání podávala externí firma a v roce 2010 se na účetní evidenci a podání daňového přiznání podílela paní [REDAKCE] dříve [REDAKCE], která je provdána za svědka [REDAKCE]. Jejich svědectví ve věci je ovlivněno nejen časovým odstupem, ale rovněž strachem z vlastního pochybení. Obžalovaný dále namítl, že v době rozhodné měl uzavřenou pracovní smlouvu s určenou funkcí „generální vedoucí odbytu pro východní Evropu“ a je-li mu kladeno za vinu, že jednal na základě

plné moci, pak tuto soud nezajistil ani v jednom případě. Odpovědnost za vedení účetní evidence mají pouze jednatelé společností, sám v rozhodné době nebyl statutárním orgánem ani mu nebyla udělena plná moc, tedy dle obchodního zákoníku nebyl za vedení evidence a účetnictví odpovědný.

15. Obžalovaný má dále zato, že soud nesprávně vyhodnotil rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Afs 1/2015 ze dne 29. 1. 2007, které konstatuje, že činnost zprostředkovatele může spočívat též v podání informací či vhodných návrhů případným zájemcům o uzavření smlouvy jemu známými. Informace může být i ústní sdělení o velmi krátkém obsahu. Z dokazování jasně vyplynulo, že k takovému předání informací ohledně výběrového řízení na dodavatele fotovoltaické elektrárny ze strany společnosti [REDAKCE] směrem ke společnosti [REDAKCE] došlo a vedla k uzavření smlouvy o výstavbě elektrárny. Při výkladu slova informace se nelze zabývat tím, zda tato informace byla veřejně známá, nýbrž muselo by být prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] tuto informaci znal z veřejných zdrojů, což nebylo prokázáno. Pokud jde o zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku má obžalovaný za to, že z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] jeho vina nevyplývá. Oba uvedli, že obžalovaný měl volnou ruku a mohl pracovat bez jakýchkoliv omezení, avšak následně oba přiznali, že jeho jednání podléhalo schválení ze strany společnosti [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] kontroloval, jak sám přiznává, projekt fotovoltaické elektrárny [REDAKCE] tak, že provedl detailní propočet kalkulací, včetně provize. Vedení firmy v Německu projekt schválilo, dokonce německá matka poskytla garanci odběrateli fotovoltaických článků.
16. S ohledem na výše uvedené obžalovaný shrnul, že nikdy nebyl odpovědný za účetnictví ani za správu firmy [REDAKCE], o jeho úmyslném jednání neexistuje jediný důkaz, a proto navrhl, aby byl obžaloby v celém rozsahu zproštěn.
17. **Státní zástupkyně** v odvolání namítá, že ve výroku o vině měl soud dospět k závěru o trestném jednání i ve vztahu ke krácení DPH, které z popisu skutku vypustil, na rozdíl od daně z příjmu právnických osob, což není logické. V případě DPH společnost zastoupená obžalovaným [REDAKCE] získala, mimo finanční prostředky „získané“ formou snížení základu DPPO, další finanční prostředky formou vyplaceného, resp. neoprávněně uplatněného nároku nadměrného odpočtu DPH. Úmysl a motiv jsou zcela shodné jako v případě DPPO. Společnost zastoupená [REDAKCE] mohla volně finanční prostředky, získané z předstírání zprostředkovatelského plnění, kterých se společnosti dříve prokazatelně nedostávalo, využít na vyplacení podílu jejímu manželovi [REDAKCE]. Pokud bylo krajským soudem zmiňováno vyjádření obžalované [REDAKCE] o zaplacení DPH ze strany jí zastoupené společnosti [REDAKCE] pak tato skutečnost nebyla žádným způsobem doložena. V případě zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku trvá státní zástupkyně na výši finanční částky neoprávněně vyvedené a tedy na způsobení škody ve výši 21 744 624 Kč (včetně DPH), nikoli 18 120 518 Kč, jak dovodil soud v odsuzujícím rozsudku.
18. Od navrhované změny ve skutkovém stavu věci se odvíjí i právní kvalifikace jednání obžalovaných dle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, jehož dolní hranice zákonné trestní sazby činí pět let. S ohledem na sofistikovaný způsob spáchání činu a jeho délku, jakož i výši škody způsobené dvěma trestnými činy státní zástupkyně navrhla zprísnění trestů pro oba obžalované. K výroku o náhradě škody uvedla, že opatrovník poškozené uplatnil nárok na náhradu již dne 22. 11. 2017, tudíž minimálně ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] řádně a včas.
19. Státní zástupkyně v závěru odvolání navrhla, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině, trestu a náhradě škody, a aby poté sám nově rozhodl o vině obžalovaných tak, že obžalovaného [REDAKCE] shledá vinným celým jednáním specifikovaným pod bodem 1) obžaloby zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, a pod bodem 2) zločinem porušení povinnosti při



správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se způsobenou škodou 21 744 624 Kč, a obžalovanou [REDAKCE] shledá vinnou celým jednáním specifikovaným pod bodem 1) obžaloby zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, a pod bodem 2) zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spáchanými účastenstvím ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, rovněž se způsobenou škodou ve výši 21 744 624 Kč. Obžalovanému [REDAKCE] navrhla uložit důraznější trest odnětí svobody, v rámci zákonné trestní sazby dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, účinného do 30. 6. 2016, a to souhrnný (k tr. příkazu Okresního soudu v Trutnově 3 T 29/2017 z 6. 3. 2017, doručenému 7. 3. 2019) nepodmíněný trest odnětí svobody, byť při spodní hranici zákonné trestní sazby se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou a současně dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku i shodný trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev, v trvání šesti let. Též u obžalované [REDAKCE] navrhla uložit důraznější trest odnětí svobody, v rámci zákonné trestní sazby dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, účinného do 30. 6. 2016, a to úhrnný trest, byť při spodní hranici zákonné trestní sazby, se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou a současně dle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku zcela shodný trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev, v trvání pěti let. V neposlední řadě navrhla uložit oběma obžalovaným, minimálně obžalovanému [REDAKCE] povinnost nahradit na náhradě škody poškozené společnosti [REDAKCE] s.r.o., v likvidaci, částku ve výši 21 744 624 Kč.

20. **Poškozená společnost [REDAKCE] s.r.o., v likvidaci,** ve svém odvolání vytkla nesprávnost výroku, jímž byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení podle § 229 odst. 1 tr. ř. Má za to, že o jejím nároku lze rozhodnout na základě skutečností známých soudu z trestního spisu, a to jak ve vztahu k námitce promlčení, tak ve vztahu k osobě oprávněné nárok na náhradu škody uplatnit. Je přesvědčená, že svůj nárok přihlásila řádně a včas. Náhradu škody dne 22. 11. 2017 uplatnila opatrovnice, která byla poškozené ustanovena soudem za účelem zajistit ochranu jejích práv z důvodu absence likvidátora společnosti. Uplatněný nárok opatrovnice dále odůvodnila podáním ze dne 16. 7. 2018. Nový likvidátor společnosti byl jmenován usnesením soudu až dne 2. 2. 2018 (právní moc dne 15. 3. 2018, zapsáno do rejstříku dne 12. 6. 2018). Úkony opatrovnice, včetně konání hlavního líčení dne 23. 7. 2018, je třeba posoudit jako konané osobou oprávněnou nárok na náhradu škody uplatnit. Opatrovnice nadále hájila zájmy poškozené a soudem nebyla ze své funkce odvolána. Rovněž nárok na náhradu škody promlčen není, neboť škoda byla poškozené způsobena úmyslným jednáním, a proto promlčecí lhůta činí deset let od vzniku škody, konkrétně od úhrady fakturovaných částek nejdříve ode dne 22. 1. 2010, kdy došlo k převodu finančních prostředků na základě první faktury. Osobou primárně oprávněnou uplatnit za poškozenou náhradu škody byl sám obžalovaný, který společnost řídil jako ředitel, poté jako prokurista a jednatel. Po vstupu do likvidace předchozí likvidátor od obžalovaného nedostal žádné podklady, proto poškozené nemohla promlčecí doba vůbec běžet až do doby ustanovení opatrovníka. Poškozená navrhla, aby Vrchní soud v Praze napadený výrok o náhradě škody zrušil a sám rozhodl ve smyslu § 228 odst. 1 tr. ř. tak, že obžalovaní jsou povinni poškozené nahradit společně a nerozdílně škodu ve výši 21 744 624 Kč
21. **Vrchní soud v Praze** z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Po projednání věci dospěl k závěru, že odvolání obžalovaných a poškozené *důvodná nejsou*, zatímco odvolání státní zástupkyně bylo shledáno *opodstatněným*, byť v celé šíři se odvolací soud s uplatněnými výhradami nemohl ztotožnit.

22. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED] za splnění všech zákonných podmínek. Obžalovaný byl o veřejném zasedání vyrozuměn včas a řádně a k jednání se nedostavil. Jeho obhájce soudu uvedl, že obžalovaný má zdravotní obtíže, nechce být jednání přítomen a žádá o konání veřejného zasedání ve své nepřítomnosti. Osobní účast obžalovaného u veřejného zasedání nebyla nutná, proto odvolací soud jednal bez jeho přítomnosti.
23. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a netrpí žádnými podstatnými vadami, jež by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaných na obhajobu. Krajský soud v Hradci Králové provedl dokazování pečlivě, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. tak, aby bylo možno učinit správné skutkové závěry. Všechny potřebné důkazy byly provedeny vyčerpávajícím a procesně perfektním způsobem. Také hodnocení důkazů odpovídá požadavkům ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Skutková zjištění, která soud prvního stupně učinil, jsou v podstatné části správná, úplná a mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování (s dílčími výhradami – viz níže). Uvedené se týká skutečností charakterizujících jak místo, čas a způsob provedení činů, tak i úmyslného zavinění obžalovaných. Nálezací soud v odůvodnění svého rozhodnutí podstatné skutečnosti, včetně hodnotící úvahy, vysvětlil, základní hodnotící linii vystihl a s odůvodněním rozsudku se odvolací soud převážně ztotožnil, proto z důvodu stručnosti na jeho závěry odkazuje. Ve svém rozhodnutí bude především reagovat na odvolací argumentaci, kterou obžalovaní uplatnili, byť je opakováním jejich obhajoby z průběhu hlavního líčení a nálezací soud se námitkami obhajoby ve svém rozhodnutí zabýval. Odvolací soud však nepřezkoumával argumentaci obhajoby o tom, zda a jaké části odůvodnění rozsudku nálezací soud zkopíroval z jiných dokumentů a v jakém rozsahu se jedná o jeho vlastní vyjádření; rozhodné je totiž odůvodnění rozhodnutí jako celek a zda jeho obsah z hlediska požadavků § 125 tr. ř. obстоjí či nikoliv. Podle názoru odvolacího soudu odůvodnění rozsudku, byť není prosto dílčích nedostatků, splňuje základní požadavky zákona a je přesvědčivé.
24. Nálezací soud konal hlavní líčení od 23. 7. 2018, postupně provedl veškeré potřebné důkazy a dne 19. 12. 2018 vyhlásil odsuzující rozsudek. Lze shrnout, že zjištěný skutkový stav věci má spolehlivou oporu v souboru usvědčujících důkazů, který tvoří ad 1) výpovědi svědků, zejména osob spojených se subjekty [REDACTED] s.r.o. a [REDACTED] s.r.o., ad 2) rozsáhlý listinný materiál obsahující veškerou smluvní dokumentaci, vyjádření a doklady finančních úřadů a Městského úřadu [REDACTED] zprávy bank k zájmovým bankovním účtům a výpisy z nich, výsledky šetření k vykázané zprostředkovatelské činnosti družstva [REDACTED] ad 3) znalecké posudky ekonomické. Důkazní stav věci nálezací soud opodstatněně označil za ucelený a dostatečně spolehlivý podklad pro rozhodnutí soudu o podané obžalobě; ostatně strany žádné další důkazní návrhy u hlavního líčení neuplatnily.
25. U veřejného zasedání bylo **dokazování doplněno** podle § 213 odst. 1, odst. 2 tr. ř. vyjádřením finančního úřadu ve vztahu k subjektu [REDACTED] výrobní družstvo, které si vyžádal odvolací soud. Z listiny Finančního úřadu pro [REDACTED] kraj ze dne 6. 8. 2019 (čl. 3994/sv. 16) v souvislosti se zprostředkovatelskou činností družstva [REDACTED] ve prospěch subjektu [REDACTED] s.r.o. bylo zjištěno, že u daňového subjektu [REDACTED] neprobíhala žádná daňová kontrola ani postup k odstranění pochybností a že daň z přidané hodnoty i daň z příjmů právnických osob byly vyměřeny v souladu s tvrzením daňového subjektu dle § 140 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád v platném znění. Subjekt svoji daňovou povinnost, jak ve vztahu k dani z příjmů právnických osob, tak ve vztahu k dani z přidané hodnoty, podle vyčíslení v daňovém přiznání splnil; konkrétně daň z příjmů právnických osob za období roku 2010 ve výši 429 400 Kč byla uhrazena dne 4. 7. 2011, daň z přidané hodnoty za rozhodné měsíce, včetně faktur za zprostředkovatelskou činnost, v celkové výši 3 393 512 Kč byla uhrazena postupně od 13. 4. 2010 do 26. 1. 2011. K citovanému vyjádření finanční úřad připojil celkem 13 příloh týkajících se výrobního družstva [REDACTED] a to protokoly o ústním jednání finančního úřadu ze dne 24. 8. 2011, 8. 9. 2011 a 21. 9. 2011



s přílohami, přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2010 a 2011 s přílohami a přiznání k dani z přidané hodnoty za leden, březen, duben, květen, červen, červenec, září a prosinec 2010. Uvedenými listinami byl proveden důkaz u veřejného zasedání, nicméně převážně šlo pouze o opakování důkazů z hlavního líčení, neboť podstatná část listinného souboru byla obsahem spisového materiálu již dříve a nalézací soud listinami provedl důkaz u hlavního líčení. V průběhu odvolacího řízení obžalovaná [redacted] navrhla důkaz novým znaleckým posudkem znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s., ze dne 15. 5. 2019, č. 5 567-17-2019, který si sama objednala se zadáním, aby znalec podal své stanovisko k písemnému vyjádření Finančního úřadu pro [redacted] kraj ze dne 13. 12. 2018. Za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 tr.ř. byl znalecký posudek přečten u veřejného zasedání, konkrétně pouze jeho konečný závěr, z něhož vyplývá, že znalec závěry prezentované finančním úřadem ve zprávě ze dne 13. 12. 2018 považuje za účelové a chybné. K popsání doplnění dokazování u veřejného zasedání odvolací soud uvádí, že vyjádření finančního úřadu ze dne 6. 8. 2019 mělo vliv pouze na závěr soudu o rozsahu zkrácení daňové povinnosti subjektem [redacted] s.r.o., naproti tomu nový znalecký posudek ze dne 15. 5. 2019 do důkazní situace nepřinesl a ani nemohl přinést žádný posun. Znalecký posudek ve své podstatě totiž pouze opakuje dřívější závěry téhož znalce ze znaleckého posudku č. 5 422-18-2018 ze dne 4. 10. 2018, který též objednala obžalovaná a jehož účelem bylo posouzení obhajoby obžalovaných v předmětné trestní věci na základě položených otázek obžalovanou. Citovaný dřívější znalecký posudek byl u hlavního líčení dne 5. 11. 2018 jako důkaz proveden, včetně výsledku jeho zpracovatele Dr. Ing. Vítězslava Háčka, MBA, Ph.D. Poté krajský soud ke znaleckým nálezům vyžádal stanovisko Finančního úřadu pro [redacted] kraj ze dne 13. 12. 2018, které se závěry znalce polemizuje. Oba důkazy (první znalecký posudek a vyjádření finančního úřadu) krajský soud poté zahrnul do svého rozboru důkazů v odůvodnění napadeného rozsudku. Druhý znalecký posudek obhajoby předložený až v odvolacím řízení je pouhou reakcí na vyjádření finančního úřadu ze dne 13. 12. 2018 k prvnímu znaleckému posudku, přičemž argumentaci finančního úřadu znalec označil za chybnou. K uvedenému je třeba zdůraznit, že polemika znalce a finančního úřadu se odvíjí od jejich opačného úsudku, zda zprostředkovatelská služba byla uskutečněna či předstírána. Jejich stanoviska v tomto ohledu jsou však pro rozhodnutí soudu zcela bez významu, neboť skutkové závěry a hodnocení věrohodnosti uplatněné obhajoby na půdorysu celého souboru důkazů může činit výlučně sám soud, nikoliv znalec či finanční úřad.

26. U hlavního líčení bylo bez pochybností prokázáno, že ve zjištěné době společnost [redacted] s.r.o., za kterou jednal obžalovaný [redacted], na základě smlouvy o dílo ze dne 5. 2. 2010 zrealizovala za sjednanou cenu zhruba 201 mil. Kč bez DPH dodávku fotovoltaické elektrárny v obci [redacted] pro objednavatele (investora) společnost [redacted] s.r.o. Ta byla zapsána do obchodního rejstříku dne 9. 10. 2009, v rozhodné době jejím společníkem s obchodním podílem v rozsahu 23,5% (od 28. 1. 2010 v rozsahu 20,3%) a jednatelem byl [redacted] manžel obžalované [redacted] (druhým jednatelem byl [redacted], dalšími společníky [redacted] a [redacted] a společnost [redacted] s.r.o.). Ve stejné době společnost [redacted] s.r.o. jako zájemce měla uzavřít (jak doložili obžalovaní) dne 2. 12. 2009 smlouvu o zprostředkování s družstvem [redacted] jako zprostředkovatelem, za které jednala obžalovaná [redacted]. Předmětem smlouvy bylo ujednání, že zprostředkovatel bude vyvíjet činnost směřující k tomu, aby zájemce měl příležitost uzavřít smlouvu o dílo na instalaci elektrických strojů a přístrojů, dodávky, případně montáže, fotovoltaické elektrárny nebo kupní smlouvu na dodávku zboží s třetími osobami. Současně za uvedenou činnost byla smluvně sjednána provize ve výši 9% z ceny bez DPH zprostředkované smlouvy. S odkazem na zprostředkovatelskou smlouvu obžalovaná za zprostředkovatele (družstvo [redacted] na zájemce ([redacted] s.r.o.) postupně vystavila deset faktur na úhradu smluvní provize v celkové výši 18 120 518 Kč, plus DPH ve výši 3 624 106 Kč, tj. na celkovou částku 21 744 624 Kč. Obžalovaný [redacted] faktury schválil a nechal uhradit ve prospěch bankovního účtu družstva. Dále bylo zjištěno, že oba obžalovaní následně naznačené

fakturační a finanční úkony vykázali do účetnictví a daňových povinností subjektů, za které jednali. Též je nesporné, že obžalovaná [redacted] připsané finanční prostředky z účtu družstva neprodleně převedla na soukromý účet svého manžela jako vypořádací členský podíl, který byl vypočten ve výši zhruba 22 mil. Kč ke dni 31. 1. 2008, kdy [redacted] požádal o ukončení členství v družstvu [redacted].

27. V trestním řízení klíčovou otázkou k vyřešení bylo, zda deklarované zprostředkování výše uvedeného obchodu (výstavba fotovoltaické elektrárny) pro zájemce ([redacted] s.r.o.), za které bylo poskytnuto peněžní plnění zprostředkovateli ([redacted]), bylo skutečně realizované nebo pouze předstírané, tj. fiktivní, a zda oba obžalovaní jednali se znalostí všech rozhodných okolností. Po přezkoumání věci se Vrchní soud v Praze přesvědčil, že prvoinstanční soud učinil správný skutkový závěr o tom, že oba obžalovaní se dopustili trestné činnosti ve výroku rozsudku popsaným jednáním. Podstata jejich viny spočívá v tom, že na základě vzájemné dohody klamavě vykazovali výkon zprostředkovatelské činnosti a bez odpovídajícího ekvivalentu způsobili bezdůvodný odsun finančních prostředků z majetku společnosti [redacted] s.r.o. a zkrácení daně ke škodě státního rozpočtu České republiky. Závěr o vině obou obžalovaných má spolehlivou oporu v provedeném dokazování, byť oni sami kategoricky popírají úmysl poškodit obchodní společnost [redacted] s.r.o. na majetku a státní rozpočet na daních. Řešení otázky, zda zprostředkovatelská činnost se uskutečnila, jak shodně tvrdí obžalovaní, či nikoliv, jak uzavřel krajský soud s úsudkem, že obžalovaní vědomě jednali se znalostí všech rozhodných skutečností, je v napadeném rozsudku posouzeno správně a odvolací soud se s jeho závěry ztotožnil. Nálezací soud správně dovodil, že reálně nelze připustit obhajobu obžalovaných a že je nutno ji bez rozumných pochybností vyloučit.
28. Na úvod je třeba důrazně uvést, že odsuzující verdikt stojí na *mnoha důkazech, především objektivní povahy, a skutkových okolnostech případu*, včetně časové linky, které je nutno posuzovat jednotlivě, v souhrnu a v logickém kontextu, jak bude dále podrobně rozvedeno.
29. Především bylo svědecky ([redacted] a [redacted] všichni ze společnosti [redacted] s.r.o., která byla objednatelem a investorem zakázky) potvrzeno, že na základě společné dohody všech zainteresovaných osob společnost [redacted] s.r.o. dodavatele stavby hledala výlučně svou vlastní činností a určila vnitřním výběrem (každý někoho navrhl), nikdo je nekontaktoval a sami vyzvali firmu [redacted] s.r.o., aby učinila nabídku, první výzva byla odeslána dne 29. 11. 2009, což je doloženo. Nikdo z uvedených svědků o žádné zprostředkovatelské činnosti a smluvní provizi nevěděl, družstvo [redacted] v této souvislosti s nimi nikdy nejednalo. Je téměř jisté, že firmu [redacted] s.r.o. do vnitřního výběru uvedl [redacted] manžel obžalované, a protože jako jeden z více společníků měl současně dostatečně pevnou pozici ve firmě, lze důvodně usoudit, že mohl a chtěl působit, aby právě tato firma zakázku získala, což se stalo. O tvrzené a sjednané zprostředkovatelské činnosti s družstvem [redacted] nic nevěděli ani zástupci dodavatele, společnosti [redacted] s.r.o., např. svědek [redacted] který byl vedoucím obchodu a marketingu, či [redacted] dříve [redacted] do 8. 6. 2010 prokuristka společnosti. Pokud jde o občany Německa ([redacted] jednatel [redacted] s.r.o. do 8. 6. 2010, [redacted] jednatel od 8. 6. 2010, [redacted], tito měli odpovědnost za činnost společnosti [redacted] s.r.o., která byla dceřinou společností německé firmy, ale vlastní skutečné vedení obchodní činnosti přenechali obžalovanému [redacted] což shodně vyplývá ze všech důkazů. Ti všichni vyloučili vědomost o konkrétní spolupráci s družstvem [redacted] či s obžalovanou [redacted]. Na straně druhé potvrdili, že obžalovaný [redacted] s nimi cenu zakázky, včetně výše provize, projednal a návrh byl jimi odsouhlasen, nicméně o konkrétní zprostředkovatelské činnosti a komu je provize určena nic nevěděli. Z uvedeného zřetelně vyplývá, že realizace dohody o „zprostředkování a provizi“ byla výlučně v režii obžalovaných [redacted] a [redacted] na jehož soukromém účtu finanční prostředky skončily ve formě vypořádacího členského podílu z družstva [redacted] naproti tomu zbývajícím kompetentním osobám

tato okolnost byla zamlčena. Dalším významným zjištěním je okolnost, že investor svého dodavatele stavby našel a určil *vlastním interním výběrem, nikoliv zásluhou zprostředkovatelské činnosti třetího subjektu a této činnosti nebylo vůbec třeba.*

30. Skutkový závěr, že zprostředkování obchodu družstvem [redacted] bylo ryze fiktivní, má oporu též v dalších souvislostech. Samotné družstvo jako předmět činnosti zprostředkovatelskou činnost nemělo, též nemělo žádné zaměstnance. Obžalovanou tvrzená spolupráce družstva na zprostředkovatelské činnosti s osobami na dohodu o pracovní činnosti [redacted] [redacted] [redacted] sice byla svědky potvrzena, avšak jde o svědectví zcela obecná, typu „hledání na internetu a předání informace obžalované“, a neposkytující relevantní konkrétní informace k vyhledání dodavatele posuzované stavby elektrárny. Uvedené výpovědi vykazují zjevné prvky účelovosti ve prospěch obžalované [redacted] např. svědek [redacted] uvedl, že obžalované předal informaci o pozemcích v [redacted] což ona sama tento zdroj informace neuvedla, na rozdíl od svědka [redacted] (viz níže). Družstvo rovněž žádnou jinou průkaznou zprostředkovatelskou činnost nerealizovalo, uzavřené zprostředkovatelské smlouvy [redacted] [redacted] [redacted] z období březen - listopad 2009 nebyly naplněny. V samotných fakturách dodavatele [redacted] pro odběratele [redacted] s.r.o. v označení dodávky je uvedena pouze smluvní provize dle uzavřené smlouvy o zprostředkování, konkrétní náplň zprostředkovatelské činnosti uveden není. Předmětná smlouva o zprostředkování č. 090709-01 byla uzavřena dne 2. 12. 2009 (tj. až po prvních kontaktech mezi dodavatelem a investorem elektrárny) a zprostředkovateli [redacted] [redacted] jednající obžalovanou [redacted] se v ní ukládá povinnost uchovávat doklady pro potřebu zájemce, jež nabyl v souvislosti se zprostředkovatelskou činností, a to po dobu, po kterou mohou být doklady významné pro ochranu zájemce. Žádné takové doklady obžalovaná [redacted] [redacted] nepředložila, vyjma účelově vyhotovených, o nichž bude zmínka dále. Tentýž den, tj. 2. 12. 2009, oba obžalovaní podepsali zápis, jímž zájemce prohlásil, že zprostředkovatel pro něho zajistil projekt na fotovoltaickou elektrárnu v [redacted] pro obchodní firmu [redacted] s.r.o. Uvedený zápis není doložen žádnými listinami, které by uvedenou skutečnost dokládaly. Z uvedených skutečností lze důvodně dovodit, že družstvo [redacted] pokud vůbec, tak zprostředkovatelskou činnost provádělo pouze okrajově, neúspěšně a o *zprostředkování posuzované zakázky pro zájemce [redacted] s.r.o. vykazuje pouze listiny (smlouva o zprostředkování, zápisy, faktury), jejichž obsah nesvědčí o konkrétním uvěřitelném výkonu zprostředkovatelské činnosti.*
31. Na závěr o vině obžalovaných ukazují též jejich účelové postoje, včetně nepravdivých a účelově vytvořených listin, které oba podepsali. Oba obžalovaní tvrdí, že k uzavření obchodu na výstavbu fotovoltaické elektrárny pro společnost [redacted] s.r.o. došlo zásluhou družstva [redacted] [redacted] na základě standardního obchodního jednání. Takové obhajobě nelze přisvědčit, neboť je vyvrácena řadou důkazů a skutečností. Obžalovaný [redacted] u hlavního líčení uvedl, že prvotní informaci o chystaném tendru v [redacted] získal od družstva [redacted] s nímž společně a s firmou [redacted] s.r.o. jednali o tendru a zakázce. Uvedené tvrzení obžalovaného bylo vyvráceno výpověďmi svědků [redacted] [redacted] [redacted], kteří jakékoliv jednání s družstvem [redacted] vyloučili a vysvětlili, že firmu [redacted] s.r.o. kontaktovali sami na základě vlastního vnitřního výběru. Ačkoliv obžalovaný [redacted] do firmy [redacted] s.r.o. nastoupil dne 11. 5. 2009 a firma měla své vedení (jednatel, prokuristka, vedoucí obchodu), již dne 15. 5. 2009 s obžalovanou uzavřel první zprostředkovatelskou smlouvu s účinností do 31. 10. 2009. Byť na jejím základě prokazatelně nedošlo k realizaci žádného konkrétního projektu, obžalovaní za účinnosti první zprostředkovatelské smlouvy podepsali oznámení o zajištění zájemce zprostředkovatelem, konkrétně již dne 15. 5. 2009 na stavbu elektrárny v [redacted] investora [redacted] s.r.o., jejíž jednatel uvedl, že družstvo [redacted] [redacted] a obžalovanou nezná, zhotovitele elektrárny si hledali sami na internetu a našli společnost [redacted] s.r.o., kde jednali s [redacted] určitě ne s obžalovaným. Obžalovaní tedy prokazatelně podepsali nepravdivé oznámení, kterým předstírali činnost družstva. Další zápisy

o zajištění zájemce zprostředkovatelem mají identickou povahu a účel; za účinnosti druhé zprostředkovatelské smlouvy ze dne 2. 12. 2009 obžalovaní podepsali zápisy ve dnech 11. 1. 2010 (investor [redacted] v.d.), dne 23. 2. 2010 (investor [redacted] s.r.o.), dne 18. 6. 2010 (investor [redacted] p.s.). Všechny subjekty uvedly, že družstvo [redacted] ani obžalovanou [redacted] neznají, smluvní vztah s nimi neměly. Na základě uvedeného je zcela zřejmé, že oba obžalovaní od počátku spolu *jednali vědomě klamavě, na základě společné dohody a vzájemné důvěry, nadto utajeně*, jak bylo výše zmíněno. Naznačená okolnost ve spojení s velmi krátkým časovým úsekem čtyř dnů mezi tvrzeným počátkem jejich obchodního vztahu a nástupem obžalovaného do zaměstnaneckého poměru u firmy důvodně nasvědčují tomu, že jejich posuzované jednání se odvíjelo od dřívější přesně nezjištěné vazby, kterou oba z logických důvodů zamlčují, nikoliv od standardního obchodního jednání dvou neznámých partnerů.

32. V řízení daňové kontroly daňového subjektu společnosti [redacted] s.r.o., které bylo vedeno před Finančním úřadem v [redacted] započalo dne 9. 6. 2011 a skončilo projednáním zprávy s kontrolovaným subjektem dne 30. 8. 2012, byla dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty, jejíž oprávněnost byla potvrzena rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství v [redacted] následně i žaloba ve věci dodatečných platebních výměrů na dani z přidané hodnoty byla zamítnuta. V průběhu řízení k výkonu zprostředkovatelské činnosti byli jako svědci vyslechnuti [redacted] (dne 21. 11. 2011) a [redacted] (dne 25. 11. 2011), kteří shodně uvedli, že informaci o chystané stavbě elektrárny v [redacted] svědek sdělil obžalované. O této skutečnosti obžalovaná se svědkem sepsali dva oznamovací formuláře, opatřené logem družstva [redacted] podpisem svědka [redacted] a daty 9. 11. 2009 a 29. 11. 2009. Obsahem formulářů je sdělení svědka jako oznamovatele, že investoři z [redacted] chtějí postavit fotovoltaickou elektrárnu o 6 hektarech, investorem bude [redacted] rada města už jim schválila prodej pozemků a zastupitelstvo to bude schvalovat 7. 12. 2009. Již samo o sobě je těžko uvěřitelné, že obžalovaná se měla dozvědět o investičním záměru firmy, kterou založil a svým obchodním podílem ovládal její manžel, od svědka, který údajně pro družstvo vyhledával informace. Nadto bylo zjištěno, že informace z jednání rady města [redacted] byla v době 29. 11. 2009 ještě neveřejná a svědek ji objektivně nemohl znát. Suvedeným koresponduje změněný postoj svědka [redacted] v trestním řízení, který uvedl, že žádnou zprostředkovatelskou činnost pro družstvo nevykonával, informaci o chystané stavbě elektrárny neznal ani nepředal a formuláře podepsal až dodatečně na žádost manžela obžalované. Lze sice připustit námitku obžalované, že vztahy mezi svědkem a manželi [redacted] nejsou dobré v důsledku sporů z dřívější spolupráce, nicméně v této části je výpověď svědka zcela věrohodná. Ostatně s tím je v souladu i zjištění, že svědek [redacted] byl dosazen do funkce předsedy družstva [redacted] od 1. 6. 2011 (do 14. 4. 2014) výlučně formálně a účelově, fakticky žádnou činnost nevykonával a o ničem nerozhodoval, jak vypověděl. Rovněž je významné, že okolnost zvažované výstavby elektrárny v [redacted] na konkrétním pozemku musela být obžalované dobře známá mnohem dříve. Sama již 19. 10. 2009 jménem družstva písemně požádala město [redacted] o odprodej těchto pozemků za účelem podnikatelské činnosti, dne 2. 11. 2009 prodej pozemků družstvu nebyl schválen a dne 4. 11. 2009 od žádosti odstoupila. Současně s ní mezi zájemci o stejné pozemky a výstavbu elektrárny od 9. 9. 2009 byla společnost [redacted] s.r.o., (později jeden ze společníků firmy [redacted] s.r.o.), v níž působil svědek [redacted] který znal obžalovanou i jejího manžela z dřívějška. Ve světle všech uvedených skutečností je zcela *nevěrohodná obhajoba* obžalované [redacted] z přípravného řízení o tom, že se o záměru společnosti [redacted] s.r.o. stavět výrobu elektřiny dozvěděla od svědka [redacted] a předala ji obžalovanému [redacted]. Z důvodů již výše rozebraných je stejně tak *nevěrohodná* její pozdější obhajoba spočívající v tom, že s obžalovaným [redacted] se seznámila při obvyklém obchodním jednání, na které navázala zprostředkovatelskou činností.
33. S ohledem na obhajovací taktiku obou obžalovaných, potažmo i postoj svědka [redacted] nelze zodpovědně zjistit, kdy a za jakých okolností došlo k seznámení obžalovaného [redacted]

s manželi [REDAKCE] Velkými pochybnostmi je zatíženo tvrzení obžalovaných a svědka [REDAKCE] o tom, že obžalovaná [REDAKCE] sama společnost [REDAKCE] s.r.o. vyhledala, navázala kontakt s obžalovaným [REDAKCE] a tuto informaci předala jako dosud neznámou svému manželovi. Tomu neodpovídá jak zjištěná povaha součinnosti obou obžalovaných od samotného počátku, tak ani fakt, že výběr dodavatele sluneční elektrárny s vysokým výkonem vyžaduje odbornou erudici, kterou obžalovaná [REDAKCE] nedisponuje, na rozdíl od svého manžela, který byl motorem projektu, jak bylo svědecky prokázáno. Nicméně i kdyby bylo toto tvrzení pravdivé, pak obžalovaná informaci o firmě [REDAKCE] s.r.o. vyhledala a předala svému manželovi na výlučně soukromé a rodinné bázi. Svědek [REDAKCE] poté informaci o možném dodavateli stavby elektrárny zařadil do vnitřního výběru společnosti [REDAKCE] s.r.o., což shodně činili podle společné dohody všichni ostatní společníci. V uvedených souvislostech vyhledání a předání informace má povahu plnění „sám sobě“ a nenaplnuje znaky skutečné zprostředkovatelské služby, byť v podobě vyhledání a předání dosud neznámé ojedinělé informace. Lze důvodně vyslovit úsudek, že vyplacená provize ve výši cca 18 mil. Kč byla ve skutečnosti úplatou společnosti [REDAKCE] s.r.o. za „výhru nabídky“, nikoliv provizí za skutečnou zprostředkovatelskou službu. Úplata byla určena výlučně pro soukromé účely manželů [REDAKCE] kteří si skrytě do své výlučné moci převedli část zisku z obchodu; tomu odpovídá i tok peněžních prostředků a zatajení zprostředkovatelské smlouvy před dalšími zainteresovanými osobami. V každém případě bylo prokázáno, že družstvo [REDAKCE] nevyvinulo žádnou činnost, zásluhou které by společnost [REDAKCE] s.r.o. získala posuzovanou zakázku a proto *úhrada smluvní provize dle zprostředkovatelské smlouvy šla na účet družstva neoprávněně bez adekvátního protiplnění.*

34. Je na místě shrnout, že společnost [REDAKCE] s.r.o. zakázku výstavby fotovoltaické elektrárny získala zásluhou *vlastní činnosti investora, včetně vlivu [REDAKCE] a skrytě dohody obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE]* nikoliv zásluhou jakékoliv zprostředkovatelské činnosti třetího subjektu. Společná dohoda musela obsahovat jak okolnost zakrytí odklonu části úhrady za dodávku elektrárny v podobě zprostředkovatelské provize do výlučné moci obžalované [REDAKCE] tak okolnost zanesení faktur do účetnictví a daňové povinnosti, na což ukazuje souladné jednání obou obžalovaných. O tom, že obžalovaný [REDAKCE] dobře znal všechny podstatné souvislosti, svědčí to, že od počátku jednal klamavě, podepsal nepravdivá hlášení, součinnost s družstvem zamlčel, nevedl žádná jednání odpovídající zprostředkovatelské činnosti a do výběru investora společnost přihlásil poté, co byl jím k tomu vyzván. Obžalovaný musel vědět, že společnost [REDAKCE] s.r.o. ovládá více společníků, vůči nimž je sjednaná provize utajena, a peníze putují na bankovní účet družstva [REDAKCE] které žádnou konkrétní službu vůči společnosti [REDAKCE] s.r.o. nevykázalo a účtem disponuje obžalovaná [REDAKCE] jako jeho předsedkyně.
35. Četné námitky obhajoby útočí na závěr nalézacího soudu o tom, že obžalovaný [REDAKCE] byl vázán povinností řádně spravovat majetek společnosti [REDAKCE] s.r.o. a odpovídat za řádné vedení účetnictví. Postavení obžalovaného v uvedené společnosti nalézací soud řešil správně a odvolací soud v této souvislosti dodává následující. Obžalovaný [REDAKCE] do pracovního poměru u jmenované společnosti nastoupil dne 11. 5. 2009 do pozice vedoucí odbytu pro východní Evropu, od 1. 7. 2009 vykonával funkci ředitele společnosti, valnou hromadou dne 8. 6. 2010 byl jmenován prokuristou s oprávněním ke všem právním úkonům, k nimž dochází při provozu podniku, i když se k nim jinak vyžaduje zvláštní plná moc, vyjma oprávnění zcizovat nemovitosti a zatěžovat je. Do funkce jednatele společnosti nastoupil dne 10. 1. 2011. funkce mu zanikla 14. 12. 2012. Z výpovědí dalších jednatelů [REDAKCE] do 8. 6. 2010, [REDAKCE] od 8. 6. 2010 do 14. 12. 2012) vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] společnost vedl, měl oprávnění její činnost řídit a rozhodovat o obchodních smlouvách, důležitá rozhodnutí konzultoval a schvaloval s nimi, byl „100% spolupracovník“. Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovaný po celé rozhodné období měl chod společnosti ve své režii, a to postupně v postavení vedoucího

zaměstnance, prokuristy a jednatele. Není pochyb o tom, že ve všech pozicích měl obecnou povinnost majetek společnosti opatrovat a spravovat s náležitou péčí výlučně ve prospěch společnosti, když tato povinnost vyplývala z příslušných ustanovení zákoníku práce i obchodního zákoníku, jak ve výroku rozsudku uvedeno: Porušení takové povinnosti zakládá zákonný znak trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku.

36. Též správný je závěr krajského soudu, že obžalovaný [REDAKCE] vědomě schválil faktury vystavené za fiktivní plnění, nechal je proplatit a zahrnout do účetnictví, čímž neoprávněně navýšil náklady společnosti [REDAKCE] s.r.o., snížil příjem společnosti a v důsledku toho zkrátil daňovou povinnost u daně z příjmů právnických osob v rozsahu částky 3 442 990 Kč, která odpovídá objemu plnění z proplacených faktur. Obžalovaný faktury nechal zaúčtovat, přestože věděl a vědět musel, že faktury neodrážejí reálně provedená zdanitelná plnění, tj. že výstavce faktur družstvo [REDAKCE] faktické plnění ve formě služeb neprovedlo. Ve fakturách vystavených družstvem fakturovaná práce nebyla provedena vůbec a jiné plnění ve prospěch společnosti, které nelze spolehlivě doložit, mohlo být provedeno v jiné formě (např. ovlivnění výběru), soukromou osobou a z jiného titulu. Obžalovaná [REDAKCE] této trestné činnosti napomohla vystavením faktur, když i ona jednala se znalostí všech okolností. Je nepochybné, že obžalovaná dobře věděla, že obžalovaný faktury schválí, nechá proplatit a následně je zahrne do účetnictví společnosti, jak je uloženo zákonem. Za této situace musela být minimálně srozuměna s tím, že společnost v daňovém přiznání daně z příjmů právnických osob v důsledku fiktivních faktur uměle navýší výdajovou stránku, tím sníží příjem společnosti a dojde ke zkrácení povinného daňového odvodu. Přiznání k dani z příjmů právnických osob společnost [REDAKCE] s.r.o. podala dne 21. 6. 2011, tj. v době, kdy obžalovaný již u tohoto daňového subjektu působil v postavení jednatele a tedy za správnost daňového přiznání nesl přímou odpovědnost. Nicméně v pozici ředitele společnosti (později jako prokurista) veškeré faktury neoprávněně schvaloval a zajišťoval jejich úhradu, čímž vytvořil nesprávné účetní doklady pro pozdější zkrácení daňového přiznání. V této souvislosti je třeba dodat, že i když pachatel formálně nevykonává funkci statutárního orgánu právnické osoby, ale ve skutečnosti ji fakticky vede a ovlivňuje její podnikání, což jest případ obžalovaného, musí plnit zákonné povinnosti přiznat a zaplatit příslušnou daň, jak předpokládá skutková podstata trestného činu zkrácení daně, poplatku a povinné platby podle § 240 tr. zákoníku, která nevyžaduje žádné zvláštní postavení či funkci pachatele, ale stačí, pokud pachatel fakticky jedná jménem subjektu daně (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu 5 Tdo 1014/2013). V daném případě obžalovaný faktury schvaloval, zajišťoval jejich úhradu a vkládal do účetnictví v pozici vedoucího zaměstnance, později též jako prokurista a v postavení jednatele již zajišťoval podání přiznání daně z příjmů právnických osob. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem prvostupňového soudu, že obžalovaný po celé posuzované období nesl odpovědnost jak za řádnou správu majetku společnosti, tak za její řádné účetnictví a přiznání daňových povinností.
37. Nad rámec výše uvedeného, v reakci na další konkrétní relevantní **odvolací námitky obžalovaných**, považuje odvolací soud za potřebné doplnit následující argumentaci. Odvolací argumentace obžalovaného [REDAKCE] neuspěla, je opakováním obhajoby z hlavního líčení, kterou se soud prvního stupně vypořádal. Je na místě znovu připomenout, že ani [REDAKCE] jako prokuristka, ani [REDAKCE] jako jednatel (oba do června 2010), o zprostředkovatelské smlouvě a spolupráci s družstvem [REDAKCE] nic nevěděli. Obchodní činnost společnosti ve skutečnosti řídil pouze obžalovaný, byť podstatné obchodní kroky konzultoval s německou firmou. Je jisté, že projekt výstavby elektrárny v [REDAKCE] obžalovaný vedení firmy představil, včetně sjednané ceny zakázky a výše provize, což potvrdil svědek [REDAKCE]. To však nevylučuje, že obžalovaný o své vůli provizi nechal vyplatit bez adekvátního protiplnění, neboť zakázku společnost získala jinou cestou, nikoliv zprostředkováním, které bylo pouze předstíráno.



38. Též nebylo možno přisvědčit ani odvolání obžalované [redacted] Dobropis k faktuře č. 110114 ze dne 5. 12. 2010 na částku 57 724 Kč, který obžalovaná vystavila dne 7. 3. 2011 za dodavatele [redacted] ve prospěch [redacted] s.r.o. jako vyrovnání rozdílu mezi zaplacenou provizí a nárokovou provizí podle skutečné výše zakázky, nemůže být do výše způsobené škody promítnut. Z hlediska trestní odpovědnosti je rozhodné, že trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku byl dokonán v prosinci 2010 uhrazením poslední faktury za předstírané plnění a výše škody představuje právě souhrn dílčích uhrazených plateb. Dodatečné vrácení přebytku provize může být posouzeno toliko jako forma náhrady škody, nicméně s ohledem na nízkou částku vrácené částky tato okolnost nemá potřebnou relevanci z hlediska hodnocení stupně škodlivosti činu, ani z hlediska výroku o trestu. Argument obžalované o tom, že cena zakázky zahrnovala provizi a pokud by nebyla provize sjednána, cena zakázky by byla nižší, tím i příjem společnosti [redacted] s.r.o. a k žádnému zkrácení daní tudíž nemohlo dojít, je ryzí spekulací. V žádném případě soud nemůže zvažovat, jaká by byla cenová nabídka obchodu společnosti [redacted] s.r.o., pokud by nezahrnovala položku provize. Rozhodné je, že obžalovaný [redacted] byl od počátku vázán dohodou s obžalovanou a nepochybně znal cenové mantinely zakázky, aby byla průchozí, a tyto musel v nabídce reflektovat. Okolnost, že zakázka byla pro jeho zaměstnavatele i přes vyplacenou provizi zisková, nic nemění na skutečnosti, že provize byla vyplacena subjektu, který žádnou zprostředkovatelskou činnost nerealizoval. Je jisté, že pokud by společnost [redacted] s.r.o. provizi družstvu za neuskutečněné plnění nevyplatila, dosáhla by vyššího příjmu a právě tento záměr byl obžalovaný povinen sledovat. Při teoretické úvaze o nižší sjednané smluvní ceně díla (bez provize), která nebyla sjednána a ze které soud nemůže vycházet, by skutečně společnost [redacted] s.r.o. měla nižší příjem, tím i společnost [redacted] s.r.o. nižší náklady s výstavbou elektrárny. Výhodu nižší ceny díla by však měli všichni společníci investora, nikoli pouze jeden z nich. Obžalovaná skutečně nemohla bezprostředně ovlivnit vedení účetnictví a obsah daňového přiznání ve společnosti [redacted] s.r.o., nicméně dobře věděla, že pokud vystaví faktury za neexistující plnění a tyto budou proplaceny jmenovaným daňovým subjektem, jedná se o jeho náklady, které se v účetnictví musí projevit a neoprávněně zkrátí jeho daňovou povinnost z příjmů právnických osob. S takovou okolností musela být minimálně srozuměna, neboť by bylo zcela proti logice věci, aby daňový subjekt vyplacenou provizí nevykázal, zvýšil si tak výnos ze zakázky a odvedl bezdůvodně vyšší daň. Současně oba obžalovaní věděli, že pokud společnost [redacted] s.r.o. předmětné faktury řádně vykáže, musí se tytéž účetní doklady promítnout i do účetnictví a daňové povinnosti družstva [redacted] což se stalo. Vytváření nepravdivých listin souvisejících se zprostředkovatelskou činností družstva jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaná měla zájem na tom, aby předstírané zprostředkování mělo krytí v listinách a ona mohla svoji verzi obhajovat. Zcela lichý je odkaz odvolatelky na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, sp.zn. 1 Afs 41/2012, ve věci kasační stížnosti žalobkyně [redacted] spol. s r. o. proti žalovanému Finanční ředitelství v [redacted] která byla shledána důvodnou. Jistá podobnost citovaného rozhodnutí s posuzovanou trestní kauzou je dána pouze tím, že se rovněž zabývá vyplacenými provizemi za zprostředkovatelskou činnost. Podstatné však je, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu stojí na hodnocení konkrétní důkazní situace, která je vždy rozdílná; ostatně i citované správní rozhodnutí dílčí námitky stížnosti ohledně některých skutků vyhodnotilo jako nedůvodné. Navíc v rozhodnutí je jasně konstatováno, že pouhé tvrzení o tom, jakým způsobem bylo fakticky plněno na základě zprostředkovatelské smlouvy, aniž by bylo opřeno o důkazy, nemůže obstát. V dané trestní kauze se jedná o zcela jiné skutkové okolnosti; personální propojenost mezi zainteresovanými subjekty, uplatnění nepravdivých listin, absence věrohodných důkazů o zprostředkovatelské činnosti, konečný přesun finančních prostředků na soukromý účet jednoho ze zájemových osob. Zbývá dodat, že závěr o vině rozhodně nestojí na úsudku soudu o neúměrné výši provize, jak se snaží odvolatelka tvrdit, nýbrž na zjištění, že provize byla vyplacena družstvu za neuskutečněnou zprostředkovatelskou službu. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že výše

provize není soudem zvažována ani vytýkána, ostatně takto nebyla koncipována ani podaná obžaloba. Odvolací soud vyhodnotil odvolací námitky obhajoby jako nedůvodné a účelové.

39. Lze shrnout, že ve vztahu k oběma obžalovaným je třeba přisvědčit závěru nalézacího soudu, že soubor provedených důkazů jako celek jednoznačně svědčí o jejich vědomé a aktivní roli v realizovaném fiktivním obchodu, jímž předstírali výkon zprostředkovatelské činnosti družstva [redacted] pro zájemce [redacted] s.r.o., ke které ve skutečnosti nedošlo. Bylo totiž zjištěno, že společnost [redacted] s.r.o. zakázku v podobě výstavby fotovoltaické elektrárny pro [redacted] s.r.o. získala zásluhou činnosti samotného investora a skryté soukromé dohody obou obžalovaných, nikoliv zásluhou zprostředkovatelské činnosti družstva [redacted]. Je též jisté, že na dohodě nemalým podílem participoval svědek [redacted] manžel obžalované, ať již přímo či prostřednictvím obžalované [redacted]. Soukromá dohoda všech zainteresovaných osob musela obsahovat především okolnost odklonu části peněžních prostředků z dodávky elektrárny k soukromým účelům v podobě údajné zprostředkovatelské činnosti, ke které ve skutečnosti nedošlo, stejně tak muselo být zřejmé, že oba subjekty faktury zahrnou do účetnictví i do daňového přiznání. O vině obžalovaných žádné pochybnosti nevznikly ani ve stádiu odvolacího řízení. Každý z obou obžalovaných plnil svoji konkrétní úlohu a činil potřebné úkony v rámci posuzované trestné činnosti. Na základě shora uvedeného ve shodě s napadeným rozsudkem Vrchní soud v Praze uzavírá, že trestná činnost obou obžalovaných byla v provedeném řízení spolehlivě a bez důvodných pochybností prokázána. Opačné stanovisko obžalovaných je pouze jejich účelovou konstrukcí obhajoby, která byla v řízení beze zbytku vyvrácena. Odvolací námitky obžalovaných byly shledány nedůvodnými a jako takové v řízení před odvolacím soudem nemohly uspět.
40. **Vady rozsudku** byly zjištěny ve výroku o vině a spočívají v tom, že ad 1) byla nesprávně stanovena škoda u zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 3 tr. zákoníku, ad 2) jednání obžalovaných bylo nesprávně posouzeno jako dva samostatné skutky, ad 3) v neúplném a málo přehledném popisu skutkového stavu věci. Z podnětu odvolání státní zástupkyně podaného v neprospěch obou obžalovaných bylo možno veškeré nedostatky napravit. Ve skutkových závěrech oproti napadenému rozsudku odvolací soud zvýšil konečnou výši škody způsobené trestným činem porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku na částku 21 744 624 Kč, neboť ze společnosti [redacted] s.r.o. právě tato částka, obsahující i DPH, byla neoprávněně odčerpána. Odvolací soud dále do popisu skutku doplnil vyjádření zákonem stanovených povinností, které obžalovaný [redacted] posuzovanými finančními transakcemi porušil.
41. Naproti tomu neuspělo **odvolání státní zástupkyně** směřující proti závěru o rozsahu, v jakém došlo ke zkrácení daně ve smyslu § 240 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jak uzavřel krajský soud, či odst. 3 stejného trestného činu, jak předpokládá obžaloba a podané odvolání. Krajský soud do rozsahu zkrácení daňové povinnosti společnosti [redacted] s.r.o. zahrnul pouze daň z příjmů právnických osob v částce 3 442 990 Kč. Naproti tomu neuznal zkrácení daně z přidané hodnoty v částce 3 624 104 Kč, což je odvoláním vytýkáno. Odvolací soud se přesvědčil, že postup soudu prvního stupně je správný. Daň z přidané hodnoty je vůči státnímu rozpočtu neutrální, proto její zkrácení obžalovaným [redacted] formou neoprávněného odpočtu zaplacené DPH na základě fiktivních faktur je vyváжено tím, že obžalovaná [redacted] za družstvo [redacted] z fiktivních faktur DPH odvedla (viz výše) a ke zkrácení státního rozpočtu tedy v tomto rozsahu nemohlo dojít.
42. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. znovu ve věci rozhodl. V novém rozhodnutí popis skutkového děje precizoval a stručně vyjádřil všechny podstatné skutkové okolnosti, které naplňují zákonné znaky skutkových podstat obou trestných činů, které byly spáchány v jednočinném souběhu. Zjištěný skutkový stav věci podřadil pod **právní kvalifikaci** zločinů zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240



odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 a porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jichž se obžalovaný [redacted] dopustil jako pachatel (§ 22 odst. 1 tr. zákoníku), obžalovaná [redacted] jako účastník ve formě pomoci (§ 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku), neboť na základě předchozí dohody se aktivním a významným způsobem účastnila na jednání, které nese znaky obou trestných činů. Oproti napadenému rozsudku výrok o vině po skutkové stránce doznal dílčích změn (výše škody, citace zákonné povinnosti, která byla při správě majetku porušena), po právní stránce byl změněn tak, že trestné činy byly spáchány v jednočinném souběhu, neboť se jich obžalovaní dopustili totožným jednáním (vystavením, proplacením a vykázáním fiktivních faktur do daňové povinnosti). Jednočinný souběh trestných činů zkrácení daně, poplatku a podobné platby podle § 240 tr. zákoníku a porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku je možný (shodně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu, 8 Tdo 896/2015). Pouze na okraj odvolací soud připojuje dodatek, že reálně měla být zvažována právní kvalifikace zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, která je přísnější. Protože však usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba ani napadený rozsudek takové právní posouzení skutku nevyjadřují, rovněž odvolání státní zástupkyně chybnou právní kvalifikaci nevytýká, nemůže ani odvolací soud v tomto směru zvažovat jinou právní kvalifikaci.

43. V napadeném rozsudku v podstatné části obstály **výroky o trestech**, neboť v základních parametrech úvaha nalézacího soudu je správná a odpovídá požadavkům zákona. Krajský soud v Hradci Králové mezi oběma obžalovanými diferencoval v rámci zákonné trestní sazby § 220 odst. 3 tr. zákoníku, která činí dva až osm roků odnětí svobody. Na úvod k rozhodnutí o druhu a výměře trestů je třeba uvést, že délka trestního stíhání (od 12. 3. 2015, resp. 7. 12. 2015) i doba soudního řízení (od 8. 12. 2017) jsou přiměřené rozsahu a povaze trestné činnosti a potřebnému dokazování, včetně realizace právní pomoci ze zahraničí (Německo) a opatření potřebných překladů písemností. Z obsahu spisu vyplývá, že v listopadu 2012 bylo podáno trestní oznámení, úkony trestního řízení byly zahájeny v únoru 2013 a poté trestní řízení mělo standardní průběh vzhledem k nutnosti opatřit potřebný důkazní materiál ze zahraničí. Odvolací soud v trestním řízení nezjistil žádné neodůvodněné průtahy. Přes uvedené však nebylo možno pominout, že k trestné činnosti došlo v období leden 2010 až červen 2011, tj. zhruba doba osmi roků, která již naplňuje požadavek na mírnou kompenzaci ve prospěch obžalovaných.
44. Stupeň škodlivosti spáchané trestné činnosti je zvýšený, přičemž oba obžalovaní se na trestném činu podíleli intenzivně a závažnou formou. Předně je třeba zohlednit, že trestná činnost byla páchána po dlouhou dobu, sofistikovaně, se zřetelnou snahou trestnou činnost zakrýt nepravdivými doklady. Výše způsobené škody vyvedením peněžních prostředků činí zhruba 21 milionů Kč, což představuje čtyřnásobek spodní hranice zákonné kategorie škody velkého rozsahu. Ke zkrácení daňové povinnosti došlo v rozsahu částky 3,4 mil. Kč, což jest nad polovinou zákonné kategorie značného rozsahu. Obžalovaní v trestním řízení zaujali nekritický postoj. Náhrada škody vypořádána nebyla. Obžalovaní se trestné činnosti dopustili v ziskovém úmyslu. Obžalovaný [redacted] hrubě zneužil svého vedoucího postavení u zaměstnavatele. Oba obžalovaní jednali v dobré životní situaci, nikoliv pod vlivem tíživých okolností. Obžalovaný [redacted] byl v minulosti pouze jednou odsouzen za trestnou činnost spáchanou v roce 2017 v souvislosti s rodinnými spory trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 6. 3. 2017, sp.zn. 3 T 29/2017, k němuž krajský soud správně řešil vztah souhrnnosti. Obžalovaná [redacted] je bez záznamu v rejstříku trestů. K oběma obžalovaným nebyly zjištěny žádné negativní poznatky.
45. Prvoinstanční soud za dva úmyslné trestné činy vyměřil obžalovaným podmíněné tresty odnětí svobody; obžalovanému [redacted] souhrnný trest v trvání tří roků, tj. při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem na zkušební dobu čtyř roků s vyslovením dohledu, obžalované [redacted] souhrnný trest v trvání dvou roků, tj. na samé spodní hranici trestní sazby, s podmíněným odkladem na zkušební dobu čtyř roků. Takové tresty jsou zcela přiměřené

a odpovídají požadavkům zákona. Současně prvoinstanční soud obžalovaným podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku vyslovil též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací a družstev, a to obžalovanému [REDAKCE] na dobu šesti roků a obžalované [REDAKCE] na dobu pěti roků. Uložení trestu zákazu činnosti je v souladu se zákonem, druh a rozsah zakázané činnosti byl vymezen správně s ohledem na trestnou činnost, které se obžalovaní podle výroku o vině dopustili (zneužití funkce statutárního orgánu obchodní společnosti a družstva) a také délka trestu zákazu činnosti je přiměřená závažnosti činu. Mírně přísnější trestní postih obžalovaného [REDAKCE] je odůvodněn tím, že jednak je mu ukládán trest souhrnný, tj. za další trestnou činnost, jednak zneužil své vedoucí postavení a způsobil vysokou škodu.

46. Návrh vyslovený v odvolání státní zástupkyně na uložení přísnějšího nepodmíněného trestu odnětí svobody oběma obžalovaným odvolací soud neshledal důvodným. Především výrok o vině nebyl změněn na přísnější právní kvalifikaci dle § 240 odst. 3 tr. zákoníku, jak bylo odvoláním navrženo. Uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody u obou obžalovaných se jeví jako nepřiměřeně přísný trestní postih, byť způsobená škoda je vysoká. Důvodem je delší doba od spáchání činu a jinak řádný život obou obžalovaných. Odvolací soud však dospěl k závěru, že výchovný dopad podmíněného trestu odnětí svobody je na místě posílit uložením trestu peněžitého, který u obou obžalovaných považuje za odůvodněný. Tento druh trestu významně přispívá k prohloubení účelu trestní sankce. Pro uložení peněžitého trestu jsou splněny zákonné podmínky ustanovení § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku, stejně tak ustanovení § 39 odst. 7 tr. zákoníku, které ukládá soudu uložit pachateli, který získal trestným činem majetkový prospěch, též trest, který jej postihne na majetku, pokud to nevyklučuje jeho majetkové a osobní poměry, což v daném případě zjištěno nebylo. Pro rozhodnutí o peněžitém trestu odvolací soud zhodnotil osobní a majetkové poměry obžalovaných, kteří se nachází v přiměřeně dobré životní situaci, jsou ve středním věku a v aktivní činnosti, bez zdravotních omezení. Majetkové poměry obžalovaných jsou zhruba průměrné. Lze důvodně usoudit, že peněžitě tresty uložené obžalovanému [REDAKCE] v celkové výši 500 000 Kč a obžalované [REDAKCE] v celkové výši 730 000 Kč, vyjádřené v odpovídajícím počtu denních sazeb (500, resp. 730) podle povahy a závažnosti činu a v přiměřené výši (1 000 Kč) podle osobních a majetkových poměrů obžalovaných, je pro oba reálně vykonatelný a je účinnou sankcí za spáchanou trestnou činnost. Obžalované [REDAKCE] byl uložen mírně přísnější peněžitý trest s ohledem na intenzivní naplnění hlediska zjištěnosti. Odvolací soud z podnětu odvolání státní zástupkyně oběma obžalovaným uložené tresty odnětí svobody a zákazu činnosti doplnil o přiměřený peněžitý trest, neboť dospěl k závěru, že právě takto zvolená kombinace trestů je dostatečně účinná a spravedlivá sankce za spáchanou trestnou činnost a je způsobilá dosáhnout účelu trestu, jak má na mysli trestní zákoník. Pro případ, že by obžalovaní ve stanovené lhůtě uložený peněžitý trest nevykonali, soud současně vyslovil i přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců (§ 69 odst. 1 tr. zákoníku).
47. Bez závad v napadeném rozsudku zůstal výrok o **náhradě škody**, jímž byla poškozená [REDAKCE] s.r.o., v likvidaci, s nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. ř. Odvolatelka uplatnila nárok na náhradu škody v rozsahu částky 21 744 624 Kč, která jí byla způsobena zločinem porušení povinností při správě cizího majetku dle § 220 tr. zákoníku. Krajský soud postupoval dle § 229 odst. 1 tr.ř. s odůvodněním, že obhajoba vznesla námitky o uplatnění nároku na náhradu škody neoprávněnou osobou a dále o promlčení nároku na náhradu škody v subjektivní promlčecí době. Tyto námitky vyhodnotil jako relevantní a dospěl k závěru, že objasnění nečinnosti likvidátora spočívající v neuplatnění nároku na náhradu škody do zahájení dokazování by si vyžádalo další dokazování, jež by přesáhlo základní účel trestního řízení. S uvedenou argumentací prvostupňového soudu se Vrchní soud v Praze v podstatné části ztotožnil, vyjma stanoviska o uplatnění nároku na náhradu škody neoprávněnou osobou. V řízení bylo zjištěno, že jediný společník zrušil společnost [REDAKCE] s.r.o. ke dni 1. 3. 2013 a jmenoval likvidátorem společnosti [REDAKCE]. Tento

likvidátor ze své funkce odstoupil dne 21. 12. 2015 (v obchodním rejstříku vymazán dne 4. 2. 2016), poté společnost nikdo nezastupoval, proto státní zástupkyně v přípravném trestním řízení usnesením ze dne 6. 11. 2017 podle § 45 odst. 2 tr. ř. poškozené k výkonu jejích práv ustanovila opatrovníka [redacted]. Opatrovnice prostudovala spis a v rámci poučení dne 22. 11. 2017 uplatnila nárok na náhradu škody způsobené trestným činem ve výši 21 744 624 Kč. Před zahájením hlavního líčení zaslala soudu písemné podání, z něhož je patrné, z jakého důvodu a v jaké výši nárok proti oběma obžalovaným poškozená uplatňuje (§ 43 odst. 3 tr. ř.). Následně se opatrovnice účastnila hlavního líčení ve dnech 23. 7. a 20. 8. 2018, teprve poté zastupování poškozené převzal zmocněnec [redacted], jemuž nový likvidátor poškozené [redacted] udělil plnou moc dne 4. 9. 2018. Nový likvidátor byl jmenován dne 15. 3. 2018 (zapsáno do obchodního rejstříku dne 12. 6. 2018). Na základě uvedeného odvolací soud dospěl k závěru, že poškozená se se svým nárokem na náhradu škody v trestním řízení připojila včas a je osobou oprávněnou nárok na náhradu škody uplatnit.

48. Prvostupňový soud se musel vypořádat se vznesenou *námitkou promlčení v subjektivní promlčecí době*, kterou i podle zjištění odvolacího soudu nelze v trestním řízení zodpovědně vyřešit, aniž by došlo k neúměrnému protahování trestního řízení. Překážkou přiznání nároku na náhradu škody je skutečnost, že toto právo je již promlčeno a dlužník se promlčení nároku dovolává, což v posuzovaném případě nastalo. Krajský soud v zásadě dovodil, že poškozená v zastoupení prvního likvidátora zůstala zcela nečinná a důvody této okolnosti je třeba objasnit. Je nepochybné, že poškozené byla škoda způsobena v období od února do prosince 2010, kdy finanční prostředky odešly z jejího účtu na základě fiktivních faktur. Nevyřešenou otázkou však zůstalo, kdy se poškozená prokazatelně dozvěděla o způsobené škodě a o tom, kdo ji způsobil. Uvedený časový moment je rozhodný pro stanovení počátku subjektivní promlčecí doby, která je dvouletá podle ustanovení § 106 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013, event. podle povahy vztahů, z nichž škoda měla vzniknout, obecná čtyřletá podle ustanovení § 397 a § 398 obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb., když otázka promlčení vychází z kritéria řádně a zodpovědně o své zájmy dbajícího obchodníka. Určit počátek běhu subjektivní promlčecí doby musí soud na základě podložených skutkových okolností, které musí být náležitě zjištěny, což se v posuzovaném případě nepodařilo.
49. V rozhodném časovém úseku od prosince 2010, kdy byla škoda způsobena, do 22. 11. 2017, kdy byl nárok na náhradu škody opatrovníci uplatněn v přípravném řízení, za poškozenou byli oprávněni jednat do 14. 12. 2012 dva jednatele (obžalovaní [redacted] a [redacted]), následně od 1. 3. 2013 do 21. 12. 2015 první likvidátor [redacted] a poté až od 6. 11. 2017 ustanovená opatrovnice. V daňovém řízení poškozenou zastupovala na plnou moc [redacted] a také s ní byla zpráva o daňové kontrole projednána dne 30. 8. 2012. Zatímco od obžalovaného [redacted] zcela jistě nejde očekávat, že v zájmu poškozené uplatní náhradu škody, kterou sám způsobil, u ostatních oprávněných osob je třeba přesně určit, kdy se nejpozději o způsobené škodě a osobě škůdce dozvěděli. Jedná se o dlouhé období, po které poškozená zůstala nečinná a žádné úkony ve svém zájmu uplatnit náhradu škody nečinila. Situace je nepřehledná zejména po dobu působnosti jednatele [redacted] a prvního likvidátora [redacted], přičemž potřebné došetření v tomto rozsahu přesahuje rámec trestního řízení.
50. Na základě výše uvedeného Vrchní soud v Praze shledal výrok o náhradě škody v napadeném rozsudku správným a zákonným. Vyhovění návrhu odvolání poškozené brání okolnost, že v trestním řízení nebyly zjištěny potřebné skutečnosti pro stanovení počátku běhu subjektivní promlčecí doby; potřebné doplnění přesahuje potřeby trestního řízení a podstatně by jej protáhlo. Uvedenou skutečnost je třeba při rozhodnutí o náhradě škody odpovědně řešit, její posouzení vyžaduje doplnění dokazování, které již jde nad rámec hlavního líčení, a proto postup podle § 229 odst. 1 tr. ř., který aplikoval krajský soud, je odůvodněný a zákonný. Odvolání poškozené za dané situace neuspělo.

51. Vrchní soud v Praze uzavírá, že napadený rozsudek neobstál ohledně obou obžalovaných ve výroku o vině, trestu i náhradě škody. Postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř. z podnětu odvolání státní zástupkyně byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. Vrchní soud v Praze znovu rozhodl o vině, trestu i náhradě škody, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Protože odvolání obou obžalovaných i poškozené byla shledána nedůvodnými, musela být podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí *není* další řádný opravný prostředek přípustný.

Odsouzení a nejvyšší státní zástupce mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Hradci Králové. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr. ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

Praha 18. září 2019

JUDr. Jana Kantorová v. r.  
předsedkyně senátu